

СЛУЖБ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОД

Sluzba
Ekonomske

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Огласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-13/1-116, за огласе 101-13/1-115.

Субота, 30. децембар 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 52

ГОД. XVII

Цена овом броју је 120.— дина. — Преплата за 1961. годину износи 2.000.— дина, а за иностранство 3.000.— динара. — Редакција: Улица Краљевића Марка бр. 9. Пошт. факс 226 — Телефони: централа 28-910 и 28-417. Администрација 26-276. Одељење продаје 22-619

752.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ САВЕЗНОГ ДРУШТВЕНОГ ПЛАНА ЗА 1962. ГОДИНУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Савезни друштвени план за 1962. годину, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 27. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 27. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 49

29. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

САВЕЗНИ ДРУШТВЕНИ ПЛАН ЗА 1962. ГОДИНУ

ПРВИ ДЕО

ОСНОВНЕ ПРЕТПОСТАВКЕ ДРУШТВЕНОГ ПЛАНА ЗА 1962. ГОДИНУ

Глава I

ОЦЕНА ПРИВРЕДНИХ КРЕТАЊА У 1961. ГОДИНИ

1. Основне смернице економске политике која је била утврђена за 1961. годину постављале су крупне задатке у погледу развоја друштвено-економских односа и привредног система, као и задатке у погледу развијања производних снага и материјалне производње.

У току 1961. године спроведен је низ значајних измена у систему расподеле дохотка привредних организација, са циљем да се даље развије самоуправљање у привреди, појача рационалност мерила за одлуке самоуправних органа и ефикасност у привређивању. Те промене су у исто време имале за циљ да јаче истакну улогу комуна, као активних фактора, у привредној политици. Систем руковођења и управљања привредним организацијама у области железничког и поштанско-телеграфско-телефонског саобраћаја прилагођен је основним начелима самоуправљања у осталим областима привреде. Цео систем самоуправљања у области просвете и здравства такође је значајно развијен јачањем улоге самоуправних органа и стварањем ма-

теријалне основице за самофинансирање ових делатности.

Поред тога, на основу утврђених принципа, предузете су мере да се преуреди банкарски механизам и инструменти кредитне политике, да се спроведу измене у девизном и спољнотрговинском режиму, да би се ови важни и осетљиви инструменти економске политике што више прилагодили изменињеним условима у методу и систему привређивања. Не мање важан задатак био је спровођење назначене политике измене односа у ценама појединих група робе ради успостављања јаснијих и рационалнијих економских критеријума за пословање привредних организација.

Истовремено мере привредне политике биле су усмерене на обезбеђивање услова за остваривање сталног пораста производње, и одржавање таквих односа у расподели којима би се постигле планиране пропорције у погледу пораста инвестиционе делатности, пораста реалне потрошње трудбеника, као и развоја опште потрошње и свих служби које доприносе унапређивању друштвеног стандарда.

Цео тај замашан програм спроведен је у току 1961. године уз пуно ангажовање и активно учешће свих органа друштвеног самоуправљања. На свим поменутим подручјима спроведене су назначене измене, а њихови принципи утврђени су одговарајућим законским прописима. На тој основи развила се широка делатност органа радничког и друштвеног самоуправљања, а такође и органа комуна, народних република и федерације, са сврхом да се постављени принципи што ефикасније спроведу у живот.

Величина и обим ових промена које су значиле усавршавање читавог механизма привређивања захтевали су одређено време за прилагођавање привреде новонасталим условима. Процес прилагођавања, у коме је протекао највећи део године, није био једноставан. Он је у широким областима привреде наметнуо потребу нових оријентација повезаних са променама у структури производње и начину пословања. Због свега тога нови услови привређивања нису могли привремено остати без одговарајућег утицаја на обим и динамику производње у 1961. години.

2. Развој привреде у 1961. години у погледу производње, структурних промена, пораста запослености и продуктивности рада, као и подстицања привредног развоја недовољно развијених подручја представља наставак основних тенденција из претходних година, само што су ова кретања добила успоренију динамику, услед специфичних околности и нужног прилагођавања привреде нагомиланим променама у привредном систему, као и мерама које су на одређеним подручјима предузимане током године. Са извесним успоравањем производње рачунало се и у Плану за 1961. годину, али је динамика производње успорена више него што се очекивало. Стопа раста друштвеног производа, како се оцењује, износиће око 5,5%, и она је нижа од процене стопе остварене у последњем четворогодишњем периоду, као и од стопе предвиђене Друштве-

ним планом привредног развоја Југославије од 1961. до 1965. године.

3. Индустриска производња, чије је повећање планирано за 12%, порасла је у првих 10 месеци за 7,6%, тако да се до краја године не може очекивати пораст већи од 9%. Највеће одступање и највеће успорење производње наступило је у црној металургији и металној и текстилној индустрији, дакле у гранама које представљају велики део укупне индустријске производње.

Испитивање које је вршено за целу индустрију и поједине њене гране указује да су главни разлози оваквог кретању индустријске производње били следећи: а) извесне структурне неусклађености између производње и потрошње, и застој у пољопривредној производњи и њене ограничене апсорбционе могућности, што је отежавало пласман производа у одређеним гранама и производним групацијама (металоперађивачка индустрија, електроиндустрија, хемијска индустрија и сл.); б) недовољна снабдевеност привредних организација обртним средствима и повећани степен неликвидности и међусобног задживања који су, исто тако, били један од фактора ограничавања производње код извесних грана и група предузећа; в) у појединим гранама (индустрија неметала, дрвна и текстилна индустрија) није дошло до очекиваног пораста производње услед одлагања пуштања у погон нових капацитета са којом се производњом рачунало у 1961. години; г) велики део године, као што је већ истакнуто, протекао је у прилагођавању индустрије значајним променама које су извршене у систему расподеле, на подручју цена и у кредитном и девизном систему.

Застој производње у неким базичним гранама, ма колико важан ако се гледа из једне дугорочне перспективе, био је ипак мање утицајан од горе наведених момената, чије је дејство на текуће кретање индустријске производње било примарно.

4. Успорењу напредовања индустријске производње придружило се и опадање производње у пољопривреди. Остварени обим пољопривредне производње мањи је за око 20% од планом предвиђеног обима за 1961. годину, а мањи за око 6% од производње у 1960. години.

Несумњиво је утицај суше и уопште неповољних временских прилика био један од разлога који објашњава овај пад пољопривредне производње. То, међутим, није једини узрок, и објашњење. Поред суше, као значајан моменат мора се узети и неповољан економски положај пољопривреде. Иако су се релативни односи цена поправили у корист пољопривреде, то побољшање није било толико да би осигурало потребан степен акумулативности и рентабилног пословања у овој грани. Са тим моментом су у вези и недовољан обим и темпо проширивања друштвено организоване производње, чије је учешће у укупној пољопривредној производњи код нас још увек скромно. Услед тога примена механизације, савремене агротехнике и других мера за унапређивање пољопривреде налази се у уским оквирима крупне производње и кооперативних облика производње. Успорење набавки пољопривредних машина, ђубрива и сл. од стране пољопривредних организација, као и успорење темпа трошења инвестиционих средстава, показују да способност апсорбовања нове технике и технологије у пољопривреди заостаје за реалним потребама и реалним развојем индустријске производње намењене проширеној репродукцији пољопривреде.

5 И у осталим привредним областима, чија је динамика по природи ствари условљена кретањем индустријске и пољопривредне производње, остварене су ниже стопе раста од предвиђених. Реални обим саобраћаја већи је за око 5,8%, а стопа раста

грађевинске делатности износи око 9%, и поред високог номиналног повећања инвестиција у 1961. години. Такве стопе раста производње у основним областима привреде имале су за резултат и слабије повећање укупног друштвеног производа и националног дохотка.

6. Поред означеног развоја производње, неповољну околност привредних кретања у 1961. години представља и велика експанзија унутрашње потрошње. Потрошња је у свом номиналном изразу прелазила обим реално дате материјалне производње. За разлику од претходних година, кад је високи раст потрошње ишао упоредо са исто тако великим повећањем производње, у 1961. години долази до већег раскорака између производње и потрошње, и услед тога, до већег одвајања номиналних од реалних кретања.

У погледу кретања појединих видова унутрашње потрошње уочене су следеће тенденције:

1) Инвестиције у основна средства порасле су номинално за око 20%. Реално повећање инвестиција је много мање, услед насталог повишења цена инвестиционих добара и грађевинских услуга, као и услед уведених царина за увозну опрему. Оцењује се да ће инвестиције реално порастати само за око 5%, што је знатно испод динамике њиховог раста коју Петогодишњи план предвиђа. При том је важно истаћи да су непривредне инвестиције напредовале брже од привредних, и да 1961. године нису довољно остварене инвестиције у оне гране индустрије које чине окосницу у структури инвестиција новог петогодишњег периода.

2) И код личне потрошње настао је, исто тако, осетан раскорак између реалног и номиналног повећања личних доходака. Лични доходи у друштвеном сектору номинално су порасли за око 21%, а у реалном изразу за око 11%. Затим, у погледу личне потрошње карактеристично је то да су просечне реалне плате у свим областима привреде порасле више него што се повећала продуктивност рада у њима. Тако су просечне реалне плате у целој привреди друштвеног сектора порасле за око 5%, а продуктивност рада повећана је за 3,9%. Упоредо с тим, дошло је и до знатнијих померања у односима личних доходака између појединих грана и група предузећа, која су поштрила постојеће разлике између грана.

3) Повезани са кретањем личних доходака, динамично су расли и расходи буџетских установа, друштвених служби и самосталних установа. Номинално повећање буџетских расхода износиће близу 19%, расходи социјалног осигурања биће већи за 24% итд. Треба при том констатовати да је повећање буџетских расхода народних одбора и народних република било много умереније.

7. Наведене неусклађености између обима производње и интензивне новчане тражње чиниле су кретања на тржишту нестабилним, што се манифестовало и у значајнијем порасту цена. Пораст цена је добрим делом био резултат одређених свесних интервенција, као што су биле промене девизног курса, коректуре цена у одређеним подручјима привреде итд. Али на повећање цена и нестабилност на тржишту утицали су и робно-новчани несклади, до којих је дошло како на тржишту личне потрошње тако и на тржишту производних средстава. Општи индекс цена на велико померен је за 9,1%; при том су цене произвођача индустријских производа порасле за 4,9%, а цене на велико пољопривредних производа за 14,1%. Истовремено су се трошкови живота повећали за 9,0%. После трогодишњег периода (период 1957. до 1959. године) релативне стабилности цена, за последње две године дошло је, делом због свесних интервенција у поли-

тици цена, а делом под дејством робно-новчаних неусклађености, до већих промена и већег пораста цена на тржишту. Засада је немогуће прецизније утврдити како је ово кретање цена утицало на економику грана и одређених производних групација, али је несумњиво да је пораст цена ометао контролу привредних токова и својим повратним дејством још више удаљавао номинална од реалних кретања.

8. Смањена динамика производње имала је нарочито велики утицај на спољну трговину и стање платног биланса. Платни биланс је највише погођен падом пољопривредне производње, који не само да је проузроковао осетно смањење извоза пољопривредних производа, него је поново наметнуо потребу релативно високог увоза основних производа за исхрану. Услед прилагођавања индустрије новим инструментима спољнотрговинског и девизног режима дошло је истовремено и до успоравања извоза индустријских производа, тако да незнатнији пораст овог извоза није био у стању да накнади велики губитак у пољопривредном извозу, те ће услед тога укупан извоз бити углавном раван прошлогодишњем. Смањење вишкова пољопривредних производа заострило је регионалне проблеме и пореметило равномернији регионални распоред наше спољне трговине. Све то имало је за последицу заостравање проблема дефицита у билансу плаћања са иностранством.

9. Многе појаве и тешкоће које су се испојиле у 1961. години имају привремени карактер и резултат су нужног прилагођавања привреде новим условима привређивања. Међутим, проблеми у вези са падом пољопривредне производње, чија се дејства распростиру на многа подручја привреде и потрошњу становништва, имаће неизбежне последице и на привредна кретања у 1962. години. Услед тога биће неопходно да се ове нежељене последице и њихова дејства максимално предупредне и ограниче одговарајућим мерама економске политике.

Глава II

ГЛАВНЕ ПОСТАВКЕ ЕКОНОМСКЕ ПОЛИТИКЕ ЗА 1962. ГОДИНУ

У постављању задатака економске политике за 1962. годину морају се првенствено узимати у обзир проблеми и тешкоће који су се испојили у привредним кретањима 1961. године. Њихово решавање треба да буде на линији дугорочне политике развоја, утврђене Петогодишњим планом за период 1961-1965. године, као и на линији остварених резултата у развијању и усавршавању привредног система. Полазећи од тога, пред економску политику постављају се ови основни задаци за 1962. годину:

1. Најважнији циљ економске политике биће убрзавање динамике производње као неопходне основе за остваривање планираног развоја привреде у 1962. и наредним годинама и као материјалног предуслова за решавање тешкоћа насталих у 1961. години. Могућност испуњења овог циља условљава постојање и деловање свих оних фактора који су и у претходним годинама осигуравали знатну експанзију привреде и високе стопе њеног раста.

2. Бржи темпо производње треба, пре свега, да буде остварен у индустрији као водећој грани привреде, која утиче пресудно на укупну динамику производње. Распољивост материјалних и личних чинилаца пружа реалне услове за осетно повећање индустријске производње у 1962. години. Брже повећање индустријске производње треба, према томе, постићи отклањањем сметњи које су у 1961. години привремено кочиле производњу у овој грани привреде, што значи, већим и адекватнијим формирањем обртних средстава, олакшавањем услова

пласмана, еластичнијим прилагођавањем структуре производње потребама потрошње и тржишта, а затим, пунијим коришћењем производних фондова и благовременим пуштањем у рад оних капацитета који се већ налазе у фази коначног завршавања. Координирана акција у свим овим правцима неопходна је да би индустрија у наредној години наставила своју линију високог и брзог успона.

3. Озбиљни задаци у области пољопривреде постављају се економској политици током 1962. године. Они се тичу како општег положаја ове привредне области тако и посебне ситуације која је настала услед суше у 1961. години. Ублажавање последица суше изискиваће одлучније мере, пре свега у правцу очувања сточног фонда организованим откупом стоке, прикупљањем и домаћом производњом сточне хране, као и њеном набавком у иностранству. Повећање пољопривредне производње, после њеног двогодишњег ниског обима, добија нарочити значај у идућој години. Оно треба да буде подстакнуто политиком цена, регреса и премија, као и другим економско-политичким мерама које трајније решавају економски положај пољопривреде и пољопривредних организација, стимулишући их на проширивање продуктивности површина и јачање земљишне базе друштвено организоване производње, односно на интензивнију примену механизације и употребу вештачких ђубрива и других средстава за производњу, којима је индустрија у стању да снабдева пољопривреду у све већој мери. Упоредо с тим, повећање се обим улагања у производњу важнијих пољопривредних производа, као и у остварење таквих специфичних програма који ће обезбедити бржу и интензивнију производњу за снабдевање тржишта. За ове сврхе, а нарочито за нове земљишне комплексе пољопривредних организација, биће у већој мери него до сада ангажована средства Општег инвестиционог фонда. Све ове мере треба да буду предузете ради стварања таквих економских услова у овој привредној области, који ће обезбедити пораст производње не само у 1962. него и у наредним годинама.

4. Максимално повећање производње треба остварити и у осталим областима привреде, укључујући у ово све облике делатности где се може производно активирати постојећа неискоришћена радна снага, да би се постигао што виши ниво друштвеног производа, задовољила потреба развоја личног стандарда и у највећој могућој мери надокнадило оно што је изгубљено успорењем динамике производње у 1961. години.

5. Упоредо са убрзавањем производње, а у циљу стабилнијих привредних кретања и отклањања скока цена, биће неопходно да се укупна потрошња креће у складу са реално расположивим средствима за домаћу потрошњу. При том треба имати у виду да ће ова средства расти сразмерно спорије него друштвени производ, услед потребе да се појачају унутрашњи напори за смањивање дефицита у платном билансу. Ради тога треба обезбедити кроз политику свих органа да повећавање појединих видова потрошње буде што потпуније одржавано у оквирима предвиђеним овим планом. Ситуација у 1962. години захтева, сем тога, да се нарочита пажња обрати штедњи приликом употребе средстава и стварању нужних резерви у привреди. Остваривање робно-новчане равнотеже и стабилност тржишта и цена у најтежњој су вези са остваривањем постављених задатака у области производње и са рационалним и успешним функционисањем новог система привређивања. Комунални и други самоуправни органи својим одлукама, радом и организацијом тржишта и снабдевања такође ће деловати у овом правцу, пошто и од њихове политике и њихових мера исто тако зависи одржавање складнијих односа на тржишту.

6. Реални лични доходи у привреди треба да расту у складу са порастом продуктивности рада,

тако да узимајући 1961. и 1962. годину заједно, буду успостављене нужне пропорције између личних доходака и продуктивности рада, а у духу основне линије коју је Петогодишњи план поставио у овој области. У реализацији овакве политике раста личне потрошње нужно је отклањати претеране разлике у висини просечних личних доходака између појединих грана и производних групација, као и спречити већа одступања између реалног и номиналног кретања личних доходака. Стабилизација достигнутог нивоа цена и трошкова живота јавља се као битна претпоставка за то.

Приликом издвајања средстава за личне дохотке, привредне организације ће водити рачуна да истовремено обезбеђују средства неопходна за улагања у фондове који служе проширивању њихове материјално-производне основе. Повећавање личних доходака оне ће вршити у складу са резултатима привређивања оствареним на бази продуктивности рада, веће економичности и рентабилности пословања. Према томе, пораст чистог прихода који настаје услед кретања цена или измене прописа, не би требало, по правилу, да буде коришћен за повећавање личних доходака.

7. И обим инвестиција у наредној години мора се поставити у границе реалних могућности. Одступање од тих граница изазива поремећаје и омета извођење инвестиционе изградње. Услед тога на овом значајном подручју привредне активности намеће се потреба да се умањи претерани притисак тражње, који води порасту цена и високом номиналном порасту инвестиција.

У погледу саме инвестиционе политике постављају се следећи најважнији захтеви: а) да се у свим гранама и делатностима осигура брже завршавање изградње раније започетих објеката, чиме се ефикасно доприноси порасту производње и извоза у 1962. и наредним годинама; б) да се у оквиру нових инвестиција обезбеде већа средства и присоритет овој изградњи чији је значај за складно и динамично развијање производње истакао Петогодишњи план, а нарочито улагањима која проширују производњу основних сировина и репродукционог материјала и повећавају производњу за извоз; в) да се, у складу са политиком убрзаног развоја привредно неразвијених подручја, а у циљу спровођења програма изградње који су предвиђени Друштвеним планом привредног развоја Југославије од 1961. до 1965. године, повећају улагања из специјалног фонда намењеног овим подручјима, и наставе инвестиције у објекте који се сада у неразвијеним подручјима изграђују.

У остваривању наведене инвестиционе политике улога Општег инвестиционог фонда стриктније ће се ограничити на инвестиције којима се решавају основни структурни проблеми у производњи односно планирани развој привреде, а у складу с тим — и на инвестиције којима се убрзава развој привредно неразвијених подручја земље.

8. Чињеница да у 1961. години није дошло до пораста извоза, да је овогодишње стање у пољопривредној производњи поново поставило проблем високог извоза пољопривредних производа и високог увоза хране, указује на тешкоће које ће платни биланс стварати у наредној години. Отуда решења у погледу платног биланса захтевају одговарајуће напоре како у области производње и спољне трговине, тако и на подручју унутрашње потрошње.

Најважнији задатак који се у 1962. години поставља у спољној трговини јесте максимално повећавање извоза индустријских производа. Предвиђени обим овог извоза је услов да се у 1962. години оствари планирана производња и планирани увоз. Индустријска производња треба стога да осигура такве вишкове за извоз који ће наднадирати незнатан пораст индустријског извоза у 1961. години и попуњити празнину која се јавља услед смањења извоза пољопривредних производа. Политиком улагања, рационализацијом производње и ширењем асортима

мана производа за извоз, као и бољом организацијом спољнотрговинског апарата и његовом чвршћом повезаношћу са производним јединицама, треба осигурати нужан обим извоза.

У политици увоза треба тежити најштедљивијој употреби иностраних средстава плаћања и релативно спорјим порастом увоза осигурати предвиђени обим производње. Регионални распоред извоза и увоза треба прилагођавати захтевима који произилазе из платног биланса и структуре наших иностраних плаћања.

9. Ради успешног извршавања горе постављених задатака наставиће се у 1962. години даље све живље развијање социјалистичких друштвених односа усавршавањем постојећег система расподеле и јачањем основних институција на којима почива наш систем привређивања. У том правцу још више ће се проширити материјална база комуна и комуналних институција, ради подстицања њихове што потпуније друштвено-економске активности. У 1962. години треба да дође до јачег изражаја и координирајућа улога народних република и повећање њихових средстава за ефикасније вршење те улоге. Сагласно томе, задаци и функције федерације биће на одговарајући начин смањени и ограничени на она подручја где је у данашњим условима њена делатност нужна и друштвено оправдана.

10. Остваривање основних економско-политичких задатака у 1962. години претпоставља координирано дељање свих фактора и свих носилаца привредне активности. Привредне организације ће појачати напоре за постизање што бољих резултата у производњи, стварајући услове за даљи неопходни пораст продуктивности и доследнију примену принципа награђивања према раду. Одговарајући органи и самоуправна тела биће дужни да заједнички разраде за поједина подручја производње, промета и тржишта мере чија ће сврха бити подстицање несметаног развоја производње и остваривање нужних пропорција између производње и потрошње, какве утврђује Друштвени план за 1962. годину. Упоредо с тим, текућа привредна кретања треба да буду подвргнута најсавеснијој анализи, која ће указивати на средства и мере које олакшавају и стимулишу извршавање горе постављених задатака.

ДРУГИ ДЕО

СМЕРНИЦЕ ЗА РАЗВИТАК ПРИВРЕДЕ У 1962. ГОДИНИ

Глава III

ДРУШТВЕНИ БРУТО ПРОИЗВОД, ДРУШТВЕНИ ПРОИЗВОД И НАЦИОНАЛНИ ДОХОДАК

I. Производња

1. Полазећи од обима расположивих производних фондова, расположивости радне снаге и могућег пораста продуктивности рада, и рачунајући са планираним обимом увоза, предвиђа се да ће у 1962. години бити остварен следећи реални пораст друштвеног бруто производа, друштвеног производа и националног дохотка (у милијардама динара по сталним ценама из 1959. године)¹⁾:

	Индекси раста					
	1960.	1961.	1962.	1961.		
				1960.	1961.	1960.
Друштвени бруто производ	5.849	6.278	7.116	107,3	113,3	121,7
Друштвени производ	2.757	2.909	3.370	105,5	115,8	122,2
Национални доходак	2.559	2.633	3.118	104,9	116,2	121,8

¹⁾ Сви подаци који се изводе у тексту овог плана, а односе се на 1961. годину, представљају претходну процену.

Национални доходак на једног становника, уз годишњи пораст становништва од 1,1%, треба да порасте у 1962. години за око 15% у односу на 1961. годину.

2. По појединим привредним областима предвиђа се следећа динамика раста друштвеног бруто производа (у милијардама динара по сталним ценама из 1959. године):

	1960.	1961.	1962.	Индекси раста		
				1961.	1962.	1962.
				1960.	1961.	1960.
Укупна привреда	5.849	6.278	7.116	107,3	113,3	121,7
Индустрија	2.952	3.235	3.643	109,6	112,6	123,4
Пољопривреда	996	934	1.146	93,7	122,7	115,0
Шумарство	75	84	96	111,6	114,2	127,5
Грађевинарство	439	477	527	108,8	110,4	120,1
Саобраћај	381	449	489	117,8	109,1	128,5
Трговина и угоститељство	488	534	595	109,4	111,3	121,8
Занатство	393	428	468	108,7	109,4	118,9
Остале привредне делатности	125	137	152	109,9	111,5	122,5

Општу структуру материјалне производње, каква произилази из структуре расположивих производних капацитета, и која треба да задовољи одговарајуће видове унутрашње потрошње, показује преглед кретања основних производних групација у индексним бројевима:

	1961	1962.	1962
	1960	1961.	1960.
Средства за репродукцију	106,1	115,1	122,1
Средства за инвестиције	108,1	112,1	121,2
Средства за личну и општу потрошњу	107,7	117,2	126,2

3. Предвиђени пораст производње треба да буде остварен уз повећање радне снаге у привреди друштвеног сектора за 169.000 лица, тј. за 6,2%, према достигнутом обиму запошљености у 1961. години, и уз пораст продуктивности рада од 6,7%. Оцењује се да ће у 1962. години кретање запошљености и продуктивности рада у привредним областима друштвеног сектора бити следеће:

	Индекси друштвеног производа	Индекси запошљености (1961 = 100)	Индекси продуктивности
Укупна привреда	113,3	106,2	106,7
Индустрија	113,0	105,4	107,2
Пољопривреда	135,6	107,6	126,0
Шумарство	114,2	111,4	102,5
Грађевинарство	112,4	103,6	108,5
Саобраћај	111,3	103,6	107,4
Трговина и угоститељство	111,1	107,2	103,6
Занатство	114,2	109,9	103,9

Планирани ниво продуктивности рада битан је предуслов за остваривање веће динамике производње и осталих задатака овог плана. Привредне организације треба стога систематски да предузимају мере за потпуније коришћење производних капацитета, снижавање трошкова производње, побољшавање квалификационе структуре радне снаге и вршење улагања која омогућавају сталну рационализацију процеса производње. У свом припремању оне треба пуну пажњу да поклоне успостављању што

правилнијих односа између пораста производње, запошљености и продуктивности да би постигли повећану производњу са што мање радне снаге.

II. Расподела

1. Узимајући у обзир пораст домаће производње и оцењени обим извоза и увоза, укупно расположива средства у друштвеном сектору привреде, рачуната по текућим ценама, треба да се повећају од 3.087 милијарди динара у 1961. години на 3.424 милијарде динара у 1962. години, или за 10,9%.¹⁾

Друштвени план за 1962. годину утврђује следећу расподелу ових средстава на поједине категорије унутрашње потрошње (износи у милијардама динара по просечним текућим ценама):

	1960			1961			1962		
	1960.	1961.	1960.	1960.	1961.	1960.	1961.	1960.	
Укупно расположива средства друштвене привреде	2 585,3	3 087,5	3 423,8	119,4	110,9	132,4			
од тога:									
1. Укупне инвестиције у основне фондове у обртне фондове	1 429,5	1 317,9	1 433,0	116,6	108,8	126,9			
1.1 Привредне инвестиције у основне фондове у обртне фондове	879,5	1 057,0	1 163,9	120,2	110,0	132,2			
1.1.1 Непривредне инвестиције у друштвени стандард остале непривредне инвестиције	238,0	287,0	316,0	120,6	110,1	132,8			
1.1.2 остале непривредне инвестиције	204,1	250,0	281,0	122,5	112,4	137,7			
1.1.3 остале непривредне инвестиције	33,9	37,0	35,0	109,1	94,6	103,2			
2 Регреси и дотације	75,8	93,1	99,0	123,4	105,9	130,6			
3 Текући материјални расходи опште потрошње	335,8	419,7	452,7	125,0	107,9	134,8			
4. Лична потрошња	1.015,7	1 225,0	1.360,5	120,6	111,0	133,9			
5 Привредне резерве федерације	—	—	60,0	—	—	—			
6 Калкулативне грешке и пропусти	28,5	32,3	16,6	—	—	—			

2. Основном расподелом друштвеног производа и расположивих средстава треба да буду остварени следећи економско-политички циљеви у 1962. години:

1) смањивање дефицита у платном билансу, због мањег обима додатних иностраних средстава, услед чега се расположиви фондови за унутрашњу потрошњу повећавају спорим темпом него друштвени производ;

2) упоредо са повећањем расположивих средстава треба да расте лична потрошња у друштвеном сектору, а инвестиције за развој служби друштвеног стандарда повећаваће се по стопи интензивнијој него што је стопа увећања ових средстава;

3) остале категорије основне расподеле, укључујући ту и привредне инвестиције, треба да се повећавају спорим темпом него што расту расположива средства;

4) из укупне масе новоствореног производа образоване се привредне резерве федерације у износу од 60 милијарди динара; ова средства служиће за повећање материјалних резерви, као и за нужне економске интервенције ради потпунијег остваривања задатака овог плана.

3. Кретање расположивих средстава и личне потрошње у 1962. години, кориговано нивоом трошкова

¹⁾ Као текуће цене за 1962. годину узете су овде и у даљем тексту просечно остварене цене у 1961. години, уколико то није другачије речено.

ва живота крајем 1961. године, који је за око 4⁰/₀—5⁰/₀ већи од њиховог просечног нивоа за 1961. годину, треба да буде следеће (у милијардама динара):

	1960	1961	1962.	Индекси раста		
				1961.	1962.	1960.
Расположива средства	2.585,3	3 087,5	3.472,0	119,4	112,5	134,3
Лична потрошња	1.015,7	1 225,0	1.408,8	120,6	115,0	138,7

4. Од посебног је значаја да се у 1962. години пораст појединих облика потрошње и потрошње у целини, задржи у оквирима расподеле предвиђене у тачки 1. односно тачки 3. овог одељка. Спровођењем у живот овог плана и текућим мерама економске политике треба активно утицати да се очувају нужне пропорције у основној расподели.

5. С обзиром да је, у нашим друштвеним односима и датим условима привређивања, стварање и расподела друштвеног производа резултат деловања различитих носилаца привредне активности: привредних организација, комуна, народних република и других самоуправних тела, и да је њихово адекватно суделовање у основној расподели услов и претпоставка за најпунји развој производних снага, овај план предвиђа следеће учешће основних носилаца друштвено-економске активности у расподели друштвеног производа и укупно расположивих средстава (износи у милијардама динара):

	1960	Струк-тура	1961.	Струк-тура	1962.	Струк-тура
I. Друштвени производ	2.202,3	100,0	2 670,8	100,0	3.051,0	100,0
у томе учешће:						
1) федерације	617,9	28,0	645,5	24,5	738,4	24,2
2) народних република и народних одбора	231,5	10,5	302,9	11,3	379,0	12,4
3) осталих органа и самоуправних установа	270,0	12,3	359,9	13,5	404,0	13,3
4) привредних организација	1.082,9	49,2	1.362,5	51,0	1.529,6	50,1
II. Укупно расположива средства	2.717,4	100,0	3.378,5	100,0	3.707,2	100,0
у томе учешће:						
1) федерације	868,7	32,0	1.041,4	30,8	1 073,9	29,0
2) народних република и народних одбора	508,5	18,7	612,0	18,1	722,7	19,5
3) осталих органа и самоуправних установа	304,5	11,2	401,7	11,9	446,0	12,2
4) привредних организација	1.035,7	38,1	1.323,4	39,2	1.464,6	39,5

Чињеница да 76% од друштвеног производа, односно 71% од расположивих средстава, припада привредним организацијама, народним републикама, народним одборима и другим самоуправним јединицама, показује да ће се у широким оквирима остваривати њихова самоуправна активност и иницијатива. Повећаним учешћем народних република и народних одбора у расподели средстава, а нарочито преношењем највећег дела банкарских депозита на комуналне и републичке банке, проширује се материјална основа делања ових самоуправних органа и знатно појачава њихова улога у текућем финансирању привреде.

Удео федерације у основној расподели друштвеног производа, и поред сужавања њених задатака и функција, остаје углавном непромењен, услед још увек великих обавеза федерације у погледу покривања разлика у спољној трговини на бази увећаног обима и изменене структуре извоза, због већих обавеза плаћања иностранству, као и због нужности

да се осигурају потребна средства за њене привредне резерве.

Глава IV ИНВЕСТИЦИЈЕ

1. Укупна инвестициона улагања у 1962. години (привредне и непривредне инвестиције у основне и обртне фондове друштвеног сектора) предвиђају се у износу од 1.433 милијарде динара, што представља њихово повећање за око 8,8% у односу на 1961. годину. Висина улагања је одмерена с обзиром на реална средства која ће бити расположива за инвестирање.

Од укупних средстава предвиђених за друштвене инвестиције уложиће се у фондове основних средстава око 1.163 милијарде, а у фондове обртних средстава око 270 милијарди динара. Инвестиције у обртне фондове утврђене су на нивоу вишем него што су остварене у 1961. години, и усклађене су са динамиком раста производње и обимом основних фондова. То значи да ће се садашња укупна активна обртна средства привреде повећати за око 14% у току 1962. године.

2. Друштвена бруто улагања у основне фондове привреде треба да изнесу око 847 милијарди динара, а њихова стопа повећања 10%. Бруто улагања у непривредне делатности предвиђају се у висини од 316 милијарди динара, при чему пораст инвестиција за друштвени стандард треба да буде бржи од пораста привредних и других непривредних инвестиција. На основу тога овај план рачуна са оваквом структуром и кретањем друштвених инвестиција у основне фондове (у милијардама динара по текућим ценама):

	1960.	Струк-тура	1961.	Струк-тура	1962.	Струк-тура	Индекси раста
							1961. 1962.
Укупне инвестиције у основне фондове	879,5	100,0	1 057,0	100,0	1.163,0	100,0	120,2 110,0
Привредне инвестиције	641,7	73,0	770,0	72,8	847,0	72,6	120,0 110,0
Непривредне инвестиције од тога:	237,8	27,0	287,0	27,2	316,0	27,4	120,7 110,1
Друштвени стандард	203,9	23,2	250,0	23,7	281,0	24,4	122,5 112,4

3. Утрошак средстава за инвестиције у основне фондове, по главним изворима ових средстава, требало би приближно да буде следећи у 1962. години (у милијардама динара по текућим ценама):

	1960.	Струк-тура	1961.	Струк-тура	1962.	Струк-тура	Индекси раста
							1961. 1962.
Укупна средства за инвестиције у основне фонд. од тога средства:	879,5	100,0	1 057,0	100,0	1.163,0	100,0	120,2 110,0
1) федерације	325,5	37,0	379,0	35,8	409,0	35,6	116,4 107,9
2) народних република, народних одбора и сталних установа	273,8	31,1	336,0	31,8	370,0	32,1	122,7 110,1
3) привредних организација	280,2	31,9	342,0	32,4	384,0	33,3	122,1 112,3
4) укупно децентрализована средства	554,0	63,0	678,0	64,2	754,0	65,4	122,4 111,2

Расположива средства и очекивани пораст производње омогућиће привредним организацијама да у 1962. години врше и већа улагања у обртне фондове. С обзиром на масу и предвиђени темпо улагања из децентрализованих инвестиционих фон-

дова, нужно је да одговарајући носиоци ова средства усмеравају у оним правцима и за оне привредне области и основне намене које утврђује овај план.

4. Улагања у основне фондове привреде треба да послуже брзом повећавању производних капацитета у свим привредним областима, а нарочито завршавају капацитета чија је изградња отпочела у претходном периоду, с тим да рокови њиховог пуштања у погон буду што више скраћени. Истовремено биће потребно да се инвестиције из фондова привредних организација и друштвених инвестиционих фондова усмеравају на такву модернизацију процеса производње која ће, изменом асортимана и снижавањем трошкова и цена, омогућити ефикасније прилагођавање производње потребама домаћег и иностраног тржишта.

Нова улагања у индустрију треба већим делом да буду управљена на изградњу енергетских објеката и развој и проширивање домаће сировинске базе, првенствено у црној и обојеној металургији и хемијској индустрији, које су најважније гране за производњу сировина и дефицитарног репродукционог материјала. У пољопривреди нове инвестиције ће се користити пре свега за набавку механизације, за проширивање и за опремање пољопривредних добара и задружних организација основним средствима за производњу одређених производа, а затим, у границама могућности и за друге намене. Пољопривредне организације ће у исто време настојати да потпуније активирају и користе постојећа основна средства. У области шумарства расположива средства нужно је првенствено усмерити на стварање услова за реализацију већег обима сеча у 1962. години. Са улагањима у грађевинарство, саобраћај, трговину и угоститељство наставиће се започети процес реконструкције и модернизације ових грана, као и неопходно повећавање њихових капацитета.

Општа структура улагања треба при том да буде тако остварена да се њоме постижу што складнији односи између инвестиција непосредно намењених производњи и инвестиција које служе напреднијој организацији промета и његовом савременијем техничком опремању. Овом складном развоју материјалне базе производње и промета треба најпотпуније да допринесе средства инвестиционих фондова народних одбора и народних република.

У складу са наведеним правцима улагања предвиђа се оваква структура инвестиција по привредним областима (у милијардама динара по текућим ценама):

	1960.	Структура 1961.	Структура 1962.	Структура	Индекси раста	
					1961.	1962.
Индустрија и рударство	298,5	46,5 391,0	50,8 443,0	51,7	131,2	113,3
Пољопривреда	106,6	16,6 107,0	13,9 123,0	14,7	100,4	115,0
Шумарство	11,4	1,8 14,0	1,8 15,0	1,8	122,8	107,1
Грађевинарство	19,1	3,0 24,0	3,1 25,0	3,0	125,7	104,2
Саобраћај	150,9	23,5 171,0	22,2 175,0	20,9	113,3	102,3
Трговина и угоститељство	43,6	6,8 48,0	6,2 50,0	6,0	110,1	104,2
Занатство	11,6	1,8 15,0	2,0 16,0	1,9	129,3	106,7
Укупно	641,7	100,0 770,0	100,0 847,0	100,0	120,0	110,0

5. У погледу нових инвестиција, улога Општег инвестиционог фонда у току 1962. и наредних година биће знатно сужена и ограничена само на финансирање инвестиција које имају основни значај за остваривање нужних структурних усклађености у производњи и за повећање извоза, а затим, за финансирање инвестиција које подстичу бржи развој привредно неразвијених подручја земље. Сагласно нашем систему привређивања и децен-

трализације средстава, све друге инвестиције вршиће се из децентрализованих фондова, пошто су створени услови да се највећи део привредних области и грана развија убудуће на бази аутономних фондова и фондова политичкотериторијалних јединица, без суделовања средстава Општег инвестиционог фонда.

У складу с тим, средства Општег инвестиционог фонда за инвестиције у основне фондове привреде износеће у 1962. години око 384 милијарде динара. Од ових средстава за инвестиције у индустрију отпада 230 милијарди, за пољопривреду 75 милијарди и за саобраћај 66 милијарди динара. Ближе одредбе о употреби средстава Општег инвестиционог фонда садржи IV део овог плана.

6. У Општем инвестиционом фонду предвиђају се средства, у оквиру постојећих транши, за постављање гарантованих инвестиција на подручју НР Македоније, НР Црне Горе и Аутономне Косовско-Метохијске Области. Са средствима Општег инвестиционог фонда наставиће се изградња незавршених објеката и у осталим неразвијеним подручјима чије се финансирање врши према одредбама Друштвеног плана за 1960. годину. Гарантоване инвестиције и наведене инвестиције у осталим неразвијеним подручјима финансираће се под истим условима као 1960. и 1961. године.

Сагласно одредбама Петогодишњег плана, предвиђају се за 1962. годину посебна средства, у износу од 20 милијарди динара, као средства Фонда за развој неразвијених подручја. Ова ће се средства првенствено користити за изградњу нових или реконструкцију и проширење постојећих индустријских објеката у неразвијеним подручјима. Њихова расподела на поједина неразвијена подручја извршиће се сагласно релативним односима према којима су између њих расподељена укупна средства овог фонда. Ближе правце улагања одредиће Савезно извршно веће на предлог републичких извршних већа.

Глава V

ЛИЧНА ПОТРОШЊА И ДРУШТВЕНИ СТАНДАРД

1. Лична потрошња

1. Обим личне потрошње укупног становништва у 1962. години предвиђа се да ће бити већи за 7,9% односно по становнику за 6,7%.

2. Темпо повећања личних доходака у 1962. години предвиђен је тако да се развој личне потрошње доведе у непосреднију функционалну зависност од пораста производње и продуктивности рада, имајући у виду њихову двогодишњу динамику кретања. У вези с тим, биће потребно да се посебним мерама истовремено обезбеде правилнији односи у нивоима личних доходака између појединачних привредних грана и група предузећа.

Повећање личних доходака у друштвеном сектору треба, међутим, да износи 15%. Оно омогућује да се покрију лични доходи новозапосљених радника и службеника, чији ће број приближно порастати за око 6%, и да се уз то просечни лични доходи реално повећају за око 4% у односу на 1961. годину. Једновремено у порасту личних доходака од 15% садржано је повећање трошкова живота од око 4%—5%, за којима су приближно трошкови живота крајем 1961. године већи од просечног нивоа ових трошкова за целу 1961. годину.

3. Приходи социјалног осигурања повећаће се у 1962. години за око 52 милијарде динара или за 14,8%. У здравственом осигурању омогућиће се даље побољшање услова за остваривање здравствене заштите, а у пензијском осигурању одговарајуће ус-

клађивање пензија. Новим системом финансирања социјалног осигурања треба да се остваре услови за стабилније пословање и већу пословност социјалног осигурања, у ком циљу треба да се формирају и одговарајуће обавезне резерве.

4. Реално повећање личне потрошње претпоставља стабилизацију цена и одговарајуће напоре свих фактора у том правцу, како би се кретања реалних и номиналних доходака задржала у оквирима предвиђених овим планом.

Наведени пораст потрошње биће омогућен повећањем домаће производње и одговарајућим увозом индустријске потрошње робе и основних производа за исхрану, затим унапређењем промета, знатнијим усклађивањем односа између понуде и тражње, као и већом бригом народних одбора за развој трговине и организованије снабдевање градова пољопривредним производима.

5. У оквиру својих овлашћења Савезно извршно веће предузимаће, по потреби, одговарајуће мере ради остваривања предвиђене политике у области повећања реалне потрошње становништва, а нарочито реалних зарада и плата, обезбеђујући стабилан увид у кретање личних доходака и трошкова живота.

2. Друштвени стандард

1. Улагања у основне фондове друштвеног стандарда која треба да порасту у 1962. години од 250 на 281 милијарду динара, тј. за 12,4%, и да на тај начин достигну око 24% од укупних друштвених бруто инвестиција, осигураће даље проширивање материјалне базе свих служби друштвеног стандарда.

2. Друштвена средства за стамбену изградњу повећаће се за око 14%, и износиће 162 милијарде динара. На основу тога предвиђа се изградња око 85.000 станова, од чега 54.000 у друштвеном сектору и путем индивидуално-задружне стамбене изградње, уз помоћ зајмова из друштвених извора.

Ради извршења задатака постављених Петогодишњим планом потребно је да комуне и остали заинтересовани фактори, а нарочито фондови за стамбену изградњу, предузимају још одлучније мере ради већег привлачења доуносних средстава за стамбену изградњу из других друштвених извора, као и из личних уштеда грађана, а у циљу њиховог ефикаснијег удруживања и оријентисања на јефтину стамбену изградњу, односно изградњу станова који по својој величини, опремљености и цени одговарају потребама и могућностима радних људи. У том смислу неопходна је и боља сарадња између фондова за стамбену изградњу и предузећа за производњу грађевинских материјала и извођење грађевинских радова. Тим путем треба обезбедити развој најпогоднијих облика стамбене изградње (укључујући ту и изградњу станова за продају) односно повећавање обима стамбене изградње, уз заустављање тенденције пораста трошкова грађења.

3. У циљу остварења потребних улагања за развој комуналне привреде нужно је да народни одбори и даље омогућавају повољне услове за формирање инвестиционих средстава у комуналној привреди, као и да се на нивоу општина и народних република створе шире могућности за коришћење друштвених инвестиционих фондова и банкарских средстава за кредитирање ових инвестиција, а нарочито кад се ради о крупнијим комуналним објектима. У складу с тим оцењује се да ће улагања у комуналну привреду износити око 43 милијарде динара, што би представљало њихово повећање за приближно 14% у односу на 1961. годину.

4. Укупна улагања у школство треба да се повећају у 1962. години ради даљег проширења школског простора и изградње школских установа. Привредне организације и самосталне установе својим средствима такође ће допринијети бржој изградњи школа и других школских институција за чији су рад непосредно заинтересоване. На основу тога предвиђа се да ће се улагања у школство повећати од око 30 милијарди у 1961. на 39 милијарди у 1962. години.

За проширење мреже здравствених и социјалних установа и развој културне делатности укупна улагања оцењују се да ће износити око 37 милијарди динара.

Глава VI

БУѢТИ

1. Потребне развоја служби друштвеног стандарда и осталих јавних служби, редовно повећање плата и инвалидских принадежности, као и пораст издатака за посебне намене у привреди, захтевају даљи пораст буџетских расхода.

Пораст укупних буџетских расхода износиће око 10,3% у односу на процене расхода у 1961. години. При том се расходи за материјалне набавке, инвестиције и плате повећавају за 8,9%, а трансферни расходи, који садрже регресе, дотације и субвенције привреди, отплату иностраних зајмова и дотације школским фондovima и самосталним установама, повећавају се за 11,6%.

2. Расходи савезног буџета расту од 580.603 милиона у 1961. на 634.695 милиона у 1962. години односно за 9,3%, што показује следећи преглед:

	1960	1961.	1962.	1961.	1962.	
				1960	1960.	
I. Расходи савезних органа, установа и организација	45.730	53.766	58.274	117,6	108,4	127,4
II. Расходи народне одбране	207.699	247.703	269.656	119,3	103,9	129,8
III. Средства за опште-друштвене потребе	31.053	77.113	85.194	151,0	110,5	166,9
IV. Средства за посебне намене у привреди	129.864	202.021	221.571	155,6	109,7	170,6

Претежан део у повећању расхода савезног буџета чине отплате иностраних зајмова и повећање буџетских дотација НР Босни и Херцеговини, НР Македонији и НР Црној Гори, као и Аутономној Косовско-Метохијској Области.

3. Укупни расходи за народну одбрану (лични и материјални расходи, расходи за изградњу саобраћајница, инвестиције у војну индустрију које се финансирају из Општег инвестиционог фонда) износиће око 273 милијарде, према 250 милијарди динара колико ће се утрошити у 1961. години. Учесће укупних расхода за народну одбрану у националном доходу 1962. године износиће 7,5% према 8,1% у 1961. години.

4. У савезном буџету утврђују се дотације народним републикама и Аутономној Косовско-Метохијској Области у укупном износу од 38.680 милиона динара за покриће буџетских расхода, и то:

НР Босни и Херцеговини	15 607 милиона
НР Македонији	9.900 "
НР Црној Гори	6.110 "
Аутономној Косовско-Метохијској Области	7.003 "

Износи дотација из претходног става ове тачке обухватају дотације утврђене у Закону о буџетима и финансирању самосталних установа, као и њихова повећања услед пораста плата јавних службеника и цена материјала и услуга у 1960. и 1961. години.

5. Предвиђа се да ће се укупна расположива средства за буџетску потрошњу народних република и народних одбора повећати за око 10% у односу на средства расположива у 1961. години.

Глава VII

ПРИВРЕДНИ ОДНОСИ СА ИНОСТРАНСТВОМ

1. Највећи значај за биланс плаћања у 1962. години има максимално повећање обима робног извоза. Ово повећање треба да буде постигнуто искључиво извозом индустријских производа, пошто ће пољопривредни извоз бити мањи него 1961. године, због слабије пољопривредне производње у тој години. Пораст унутрашње потрошње треба, с тим у вези, да се креће тако да буде обезбеђено предвиђено повећање извоза и смањење дефицита у текућој размени робе и услуга.

Предвиђа се следеће повећање извоза, упоређено са претходном годином (у милијардама динара по званичном курсу):

	Индекси раста				
	1960.	1961.	1962.	1961. 1960.	1962. 1961.
Укупан извоз робе од тога:	169,8	170,0 ¹⁾	201,0	100,0	118,2
Извоз индустријских производа	126,9	129,3	163,5	101,9	126,5
Извоз пољопривредних производа	39,5	36,4	33,2	92,2	91,2
Извоз производа шумарства	3,4	4,3	4,3	126,5	100,0

Да би се остварио скок у индустријском извозу, биће потребно да се индустријска производња благовремено прилагоди захтевима повећаног извоза, и то не само у погледу волумена, него и у погледу структуре и квалитета извозних производа. Ово је утолико више потребно што се у 1962. години мора рачунати са одређеним променама у правцима кретања нашег извоза и што ће те промене нарочито захтевати квалитетније производе за извоз.

2. Повећање индустријског извоза очекује се, пре свега, за производе металне индустрије, бродоградње, обојене металургије, дрвне, хемијске и текстилне индустрије.

У 1962. години треба код нових инвестиција из свих извора водити рачуна, још више него претходних година, о повећању производње намењене извозу и о њеној већој економичности. У сврху подстицања ове производње предвиђена су и у Општем инвестиционом фонду средства за пословне банке у износу око 10 милијарди динара.

Извоз индустријских производа биће олакшаван одговарајућим мерама регулисања унутрашње потрошње. У том циљу платни биланс предвиђа потребна средства за кредитирање индустријског извоза, односно извоза индустријске опреме.

3. Упоредо са повећањем извоза, нужно је у неробним позицијама платног биланса остварити већу активу, да би се сопствени девизни приходи и овим путем што више повећали. Неробни приходи треба да порасту од 54 на близу 62 милијарде, а неробни расходи од 27 на око 33 милијарде динара, рачунато по званичном курсу. Повећање активе у неробним

¹⁾ Вез послова прераде и дораде којим су обухваћени у извозу за 1961. годину.

трансакцијама проистећи ће углавном из пораста девизних прихода поморског, железничког и ваздушног саобраћаја, као и девизних прихода од иностраног туризма.

4. Платни биланс у 1962. години рачуна са успореним темпом пораста укупног увоза и, према томе, са смањивањем дефицита платног биланса. Увоз сировина и репродукционог материјала треба да порасте само за 9,2%. Да би се увоз одржао у овим границама, биће нужна одговарајућа селекција увоза, као и веома рационална употреба увозних сировина и уопште већа оријентација индустријске производње на коришћење домаћих сировинских извора. Због увоза хране истовремено ће се смањити увоз добара других категорија.

5. У току 1961. године осетније се погоршала регионална структура наше спољнотрговинске размене. У вези с тим, нужно је да се уложе посебни напори за побољшавање трговинског биланса са подручјем конвертибилних валута, да се на време искористе раније створена клириншка потраживања у разним земљама повећаним увозом из тих земаља, и да се увоз примарних сировина врши непосредно из земаља произвођача ових сировина.

Побољшавање регионалне структуре спољне трговине и предвиђени пораст извоза су основни захтеви, који треба што потпуније да буду остварени у 1962. години. Ради посигурања тих циљева извршиће се и одговарајућа прилагођавања инструмената у девизном и спољнотрговинском режиму.

Глава VIII

ТРЖИШТЕ И ЦЕНЕ

1. Стварање стабилнијих односа на тржишту стоји у непосредној вези са извршењем задатака који се у привредном развоју постављају овим планом. За стабилност тржишта је од нарочитог значаја да се постигну планирани обим и структура производње и увоза, да се очува предвиђени ниво свих видова потрошње и да лични доходи у привреди буду што више усклађени са порастом продуктивности рада.

2. Усклађивање односа на тржишту треба вршити, пре свега, мерама економског карактера, усклађивањем производње и појединих видова потрошње. Ради тога надлежни органи ће стално пратити кретања на тржишту и кад треба — сузбијати одговарајућим мерама појаве које могу да нарушавају и ометају испуњавање главних економских задатака у 1962. години.

У складу са политиком стварања што стабилнијих односа на тржишту, комуне и други самоуправни органи треба да се уздржавају од мера које би могле, посредно или непосредно, да проузрокују скок цена, те тако да неповољно делују на стабилност услова привређивања.

3. У циљу сређивања тржишта потребно је деловати и отклањањем недостатака у организацији промета који изазивају нестабилност тржишта и неоправдани пораст цена. Општински и срески народни одбори поклањаће стога пуну пажњу побољшавању организације робног промета и техничком опремању и модернизовању привредних организација које се баве прометом и снабдевањем.

ТРЕЋИ ДЕО

РАЗВОЈ ПРИВРЕДНИХ ОБЛАСТИ

Глава IX

ИНДУСТРИЈА

1. Значај индустрије за општу динамику привредног развоја, а нарочито за спољнотрговински биланс, намеће потребу да се поново убрза темпо

њеног рашићења и остваре нужне промене у структури њене производње. Индустриска производња треба да у 1962. години постигне стопу раста од 13%, при чему је од пресудне важности да овај пораст буде остварен уз сразмерно мање повећање увоза репродукционог материјала и значајно убрзавање извоза индустријских производа.

2. Такав задатак, пре свега, захтева улагање напора да се осетније повећа производња у оним гранама и производним групацијама које се заснивају на домаћој сировинској бази и које са релативно малим увозним захтевима значајно учествују у извозу или замењују есенцијелни увоз. Према томе, што већи обим производње треба остварити у индустрији нафте, у црној и обојеној металургији, у дрвеној индустрији и уопште у индустријској преради дрвета, у базичној хемијској индустрији и индустрији за прераду пољопривредних производа. У овим гранама повећање производње нужно је остваривати активирањем недовољно искоришћених производних фондова и појачаном производњом производа вишег степена обраде, затим убрзаним завршавањем капацитета који се изграђују и рационалнијим и интензивнијим коришћењем домаћих сировина.

3. У металопрерађивачкој индустрији, бродоградњи и електроиндустрији висок обим производње ваља постићи уз штедњу увозних сировина и репродукционог материјала, ограничавајући ону производну потрошњу која се састоји претежно у склапању увозних делова и материјала, без скорог изгледа за освајање одговарајуће домаће производње. Упоредо с тим, треба проширити и подстицати специјализацију производње и тешке повезивање предузећа у систем производне кооперације. Поред тога, у наведеним гранама посебна пажња мора бити поклоњена ширењу и модернизацији производног асортимана и примени адекватнијих технолошких поступака који воде рационалнијој организацији производње. При таквој оријентацији ове гране могу створити услове за повећање пласмана својих производа на иностраном и домаћем тржишту, рационалније запослити производне капацитете и постићи смањивање трошкова производње. Ефикаснија и савременија производња у овим гранама има велики значај како са гледишта формирања већих и квалитетнијих вишкова за извоз, тако и са гледишта све сложенијих потреба домаће привреде за капиталном опремом.

4. С обзиром на захтеве унутрашњег тржишта, и на повећане задатке у извозу, нужно је остварити много већу производњу и у оним гранама које почињају претежно на коришћењу увозних сировина и репродукционог материјала, као што су текстилна индустрија и индустрија обуће, где су истовремено створени нови допунски капацитети који омогућавају већи скок у производњи.

5. Полазећи од ових основних оријентација у производњи, предвиђа се следеће кретање производње по главним индустријским комплексима, изражено индексима раста физичког обима производње:

	1961.	1962.	1962.
	1960.	1961.	1960.
Енергетске гране	111	110	122
Основни метали	105	110	115
Производња опреме и трајних потрошних добара	109	113	122
Хемијска индустрија	111	115	128
Индустрија прераде пољопривредних производа	102	110	113
Индустријска прерада дрвета	116	116	135
Индустрија грађевинског материјала	114	114	130
Индустрија одеће и обуће	107	116	124
Остала индустрија	121	113	137
Укупно индустрија	109	113	123

Повећање индустријске производње треба да буде постигнуто увозом сировина и репродукционог материјала, који ће бити за 9,5% већи него 1961. године, што претпоставља велику штедњу и селективнију политику увоза. Упоредо с тим, индустријски извоз треба да порасте за око 26%, у чему извоз индустријске опреме за 40%, извоз производа хемијске индустрије за 30%, производла индустрије за прераду дрвета за 35% и текстилне индустрије и индустрије коже и гуме за 38%.

6. У оквиру наведеног пораста индустријске производње оцењује се да ће бити остварена ова производња у појединим гранама и важнијим групама индустријских производа:

	Јединица мере	Произведено 1960.	1961.	План 1962.
Електропривреда				
Индекси раста		110	112	114
Електроенергија	хиљ. GWh	8,9	10,0	11,4
Производња и прерада угља				
Индекси раста		106	105	107
Угља — укупно	мил. t	22,7	24,4	26,3
Кокс	"	1,1	1,1	1,1
Производња и прерада нафте				
Индекси раста		133	129	114
Сирови нафта	"	0,9	1,4	1,6
Деривати нафте	"	1,3	1,4	1,5
Црна металургија				
Индекси раста		112	103	106
Сирови челик	"	1,4	1,5	1,7
Челични производи	"	1,1	1,1	1,2
Обојена металургија				
Индекси раста		112	108	113
Блестер бакар	хиљ. t	35,7	33,0	55,0
Алуминијум у блоку	"	25,1	26,0	28,6
Рафинирано олово	"	89,1	88,0	92,0
Ваљани производи обојене металургије	"	70,9	71,0	86,6
Неметали				
Индекси раста		115	113	110
Цемент	мил. t	2,4	2,5	2,7
Ватростални материјал				
Индекси раста	хиљ. t	253,6	263,0	335,0
Металопрерађивачка индустрија				
Индекси раста		122	107	113
Машине и уређаји	хиљ. t	92,6	89,0	103,0
Камиони и аутобуси	хиљ. ком.	5,5	6,3	7,0
Аутомобили	"	10,5	14,0	20,0
Мотоцикли	"	41,4	40,0	50,0
Трактори	"	7,3	5,0	7,0
Бродоградња				
Индекси раста		106	107	107
Поморски бродови	хиљ. BRT ¹⁾	200,9	220,0	235,0
Речни бродови	хиљ. t нос.	46,0	46,0	50,0
Електроиндустрија				
Индекси раста		124	114	115
Ротационе машине	хиљ. t	8,2	8,2	9,7
Каблови и спроводници	"	56,5	62,0	68,0
Радио-пријемници	хиљ. ком.	239,0	250,0	260,0
Телевизори	"	13,8	50,0	100,0
Хемијска индустрија				
Индекси раста		113	111	115
Сумпорна киселина	хиљ. t	130	240	415
Суперфосфат	"	218	350	850
Азотно ђубриво	"	40	45	250
Вискозна влакна	"	21	20	20
Грађевински материјал				
Индекси раста		115	115	119
Материјал за зидање	милијарди ком. НФ ²⁾	1,2	1,3	1,5

¹⁾ Ниво радова.
²⁾ Нормални формат.

	Јединица мере	Произведено		План 1962.
		1960.	1961.	
Дрвна индустрија				
Индекси раста		115	114	117
Резана грађа четинара	мил. m ³	1,4	1,5	1,8
Резана грађа лишћара	"	0,9	0,9	1,0
Шпер и панел плоче	хиљ. m ³	102	127	155
Лесонит и иверице	хиљ. t	37	51	130
Укупно намештај	усл. хиљ. гарн.	336	386	443
Индустрија папира				
Индекси раста		120	128	114
Целулоза и дрвењача	хиљ. t	211	244	270
Рото-папир	"	29	31	34
Остали папири	"	114	161	185
Текстилна индустрија				
Индекси раста		114	106	118
Памучно предиво	хиљ t	52,7	58,9	75,6
Памучне и цел- тка- нине				
	мил m ²	269,2	281,1	336,0
Вунене тканине	"	32,7	30,3	33,0
Свилене тканине	"	20,0	23,1	26,7
Индустрија коже				
Индекси раста		121	108	108
Кожна обућа ^{*)}	мил. пари	19,5	22,0	23,5
Индустрија гуме				
Индекси раста		126	114	114
Гуме за возила	хиљ. t	9,0	13,1	16,5
Гумена обућа	мил. пари	14,9	14,8	16,0
Прехрамбена инду- стрија				
Индекси раста		118	107	113
Шећер	хиљ. t	265,7	265,0	350,0
Биљне, јестиве и те- хничке масноће				
	"	72,1	80,5	88,0
Прерађевине од воћа и поврћа				
	"	57,0	62,0	69,0
Конзерве меса	"	32,7	34,0	37,0
Сточна храна	"	100,4	120,0	150,0
Графичка индустрија				
Индекси раста		116	121	113
Индустрија дувана				
Индекси раста		99	77	86
Ферментисани дуван	хиљ. t	34,8	20,5	13,5
	милијарди			
Цигарете	ком.	20,5	23,0	24,0

7. У развој индустријске производње односно у повећање основних фондова индустрије уложиће се током 1962. године око 443 милијарде динара. Ова улагања првенствено ће се искористити за довршавање објеката који се већ граде, убрзавајући инвестиције у основне производне капацитете, а успоравајући оне инвестиције које нису најнепосредније везане за пуштање нових постројења у производњу.

Нова улагања која ће се вршити из средстава Општег инвестиционог фонда службиће највећим делом за изградњу електропривредних објеката и развој капацитета у црној металургији и хемијској индустрији, ради ублажавања дефицита у производима ових грана и структурних тешкоћа које се услед тога појављују на подручју платног биланса.

Са гледишта њихове ефикасне употребе и испуњења производних циљева у 1962. години, средства за инвестиције привредних организација треба да буду искоришћена за модернизацију технолошких процеса, отклањање такозваних уских прла у производњи и за рационализације које ће доприносити уштеди сировина и репродукционог материјала.

^{*)} Са занатством.

Глава X

ПОЉОПРИВРЕДА

1. Пољопривредна производња у 1962. години треба да се повећа за 23% према ниској производњи у 1961. години. У друштвеним газдинствима, међутим, очекује се да ће пораст производње износити око 30% у односу на ниво достигнут у претходној години. Обим укупне пољопривредне производње био би на тај начин за 5% већи од остварене производње у веома родној 1959. години. При том највећи пораст производње имао би да се постигне у ратарству, где је услед суше производња у 1961. години била нарочито ниска.

У 1962. години рачуна се са оваквим повећањем производње важнијих пољопривредних производа (у хиљадама тона):

	Укупна пољопривреда			Од тога друштвена газдинства		
	1960.	1961.	1962.	1960.	1961.	1962.
Пшеница и раж	3.800	3.360	4.000	677	760	1.000
Кукуруз	6.160	4.200	7.000	883	725	1.250
Шећерна репа	2.290	1.930	3.000	993	940	1.500
Сунцокрет	98	116	140	23,4	36	45
Месо	635	670	650	75	100	120
Млеко	2.434	2.415	2.600	281	370	400
Јаја (у мил. ком.)	1.533	1.550	1.600	21,5	35	50

2. Удео друштвених газдинстава у укупној пољопривредној производњи треба да порасте од 13% у 1960. години, на око 16% у 1962. години. У откупу тржишних вишкова, који се врши преко трговинских организација, удео вишкова друштвених газдинстава биће још већи и износиће 45%, према 34% у 1960. години.

3. Ради остваривања предвиђеног пораста пољопривредне производње неопходно је да пољопривредне и задружне организације повећају своје сетевне површине и површине у кооперацији, као и да повећају обим производних услуга које ће својим средствима за производњу пружати индивидуалним произвођачима, у циљу постизања већих приноса на њиховим површинама. Овај план рачуна с тим да ће мере економске политике и стимулативна расподела дохотка подстаћи пољопривредне организације да, упоредо са проширивањем обрадивих површина, брже и потпуније активирају значајне резерве које се састоје у непотпуно искоришћеној механизацији, недовољној експлоатацији земљишта у постојећим мелiorационим системима и у слабом коришћењу објеката за смештај стоке, засада и сл. Наведени моменти треба да пруже услове да се, у односу на претходну годину осетније повећају површине на којима ће се употребити квалитетно семе, вештачка ђубрива и средства за заштиту биља, и применити савременији технолошки поступци.

4. Основицу за повећање ратарске производње у 1962. години чиниће повољније материјалне претпоставке и услови него што су били у претходне две године. Пољопривредне организације улазе у 1962. годину са 35.000 трактора и 6.500 комбајна. Рачуна се да ће њима током 1962. године стајати на располагању око 6.000 нових трактора и око 1.400 комбајна. Потрошња вештачких ђубрива у исто време треба да се повећа на око 1.600.000 тона, према потрошњи од 1.100.000 тона у 1961. години. Пољопривреда ће моћи да користи и веће количине квалитетног и селекционисаног семена, средстава за заштиту биља и других средстава за интензификацију производње.

5. У циљу очувања сточног фонда, који је угрожен несташицом сточне хране, пољопривредне организације ће учинити потребне напоре да се прикупе

све расположиве количине ове хране и да се рационално користе индустријски концентрати из домаће индустријске производње. Домаћи извори сточне хране допуниће се и одговарајућим увозом сточне хране, који чини једну од најважнијих ставки у укупном увозу средстава за пољопривреду. Тиме треба да буде омогућено да друштвена газдинства, заједно са кооперацијом, и поред мање укупне производње меса, повећају своју производњу меса у 1962. години. У 1962. години предузеће се и друге мере за бржи и стабилнији развој сточарства.

6. Политиком цена, регреса, посебних премија, као и другим економским мерама које ће стимулирати пољопривредну производњу, деловаће се у правцу трајнијег решавања економског положаја пољопривреде и пољопривредних организација, као и у правцу стварања услова за већи рентабилитет њиховог пословања. Тим путем, између осталог, треба да буде олакшан и стимулисан процес интензивније примене механизације и других агро-техничких мера које осигуравају веће приносе и бржи раст пољопривредне производње.

7. Развој пољопривредне производње у 1962. и наредним годинама биће подржан и повећаним улагањима, која се предвиђају у висини од 123 милијарде динара, што је за 15% више од остварених улагања у 1961. години. Од овог износа, из Општег инвестиционог фонда биће уложено око 75 милијарди, према 62 милијарде динара у 1961. години. Већи обим улагања средстава из Општег инвестиционог фонда потребан је због тога што пољопривредне организације, услед нижих приноса, улазе у 1962. годину са недовољним обимом сопствених средстава, те би се без такве интервенције Општег инвестиционог фонда смањила неопходна динамика инвестирања у пољопривреду.

Средства Општег инвестиционог фонда за нове инвестиције биће коришћена за набавку механизације од стране пољопривредних и задружних организација, што треба да омогући ефикаснију производњу и ширу кооперацију тих организација са индивидуалним произвођачима, за веће инвестиције у газдинствима за производњу одређених производа, као и за проширивање површина друштвених газдинстава и њихово техничко опремање, с тим да се у границама наведених праваца улагања посебна пажња посвети рентабилности пласмана средстава. Да би пољопривредне организације биле подстакнуте на ова улагања, смањиле се њихова партиципација у зајмовима из Општег инвестиционог фонда, и то како за проширење и уређење нових земљишних комплекса, тако и за улагања која осигуравају већу производњу квалитетних и нарочито тражених производа.

Улагања у пољопривредну производњу из осталих извора (инвестициони фондови народних република и народних одбора, фондови пољопривредних организација, остали фондови и буџети) треба у 1962. години да износе око 48 милијарди динара, што представља повећање од 6,6%, према оцењеном обиму ових улагања у 1961. години.

Глава XI ОСТАЛЕ ПРИВРЕДНЕ ОБЛАСТИ

1. Повећани пораст шумског фонда, до кога је дошло услед интензивнијег гајења, неге и заштите шума, допушта да се, у складу са већим потребама, оствари у шумарству обимнија сеча и производња него ранијих година, и да се тако посађују вишкови резане грађе четинара за извоз. Укупна сеча треба да порасте од 19,6 милиона m^3 у 1961. години на 20,9 милиона m^3 у 1962. години, или за 6,4%. У томе се предвиђа повећање сече лишњарског дрвета за 550 хиљада m^3 , односно за 3,8%, а четинарског дрвета за 700 хиљада m^3 , или за 14%.

У друштвеном сектору предвиђа се да ће укупна сеча односно производња порасте од 9,4 милиона m^3 на 10,7 милиона m^3 , односно лишњара — од 5,9 милиона m^3 на 6,7 милиона m^3 , а четинара — од 3,4 на 4 милиона m^3 . Упоредо са повећањем сеча, прошириће се шумско-културни радови у циљу одржавања и јачања шумског фонда. Са повећаним задацима сече, обим инвестиционих улагања требало би да порасте на 15 милијарди динара, од чега ће највећи део шумске организације употребити за изградњу комуникација и света онога што ће олакшати извршавање предвиђеног обима шумске производње.

У вези са повећаном сечом и извозом четинарског дрвета разматраће се економски положај шумарства и дрвне индустрије, питање стимулације шумскопривредних организација и других произвођача на већу сечу и производњу резане четинарске грађе, као и начин обезбеђења средстава за проширивање шумскокултурних радова на јачању фонда четинара.

2. У области грађевинарства, чији производ треба да порасте за 11%, према 1961. години, очекује се много већа примена него досад рационалнијих и економичнијих материјала, елемената и конструкција, нарочито у области високоградње, као и употреба производа који могу на економичан начин да замене меку резану грађу. Привредне организације у грађевинарству искористиће већу производњу грађевинског материјала и нове услове привређивања за стабилизацију цена грађевинских услуга и грађевинских радова уопште. За извршавање потребног обима грађевинских радова у 1962. години предвиђају се у грађевинарству инвестициона улагања од 25 милијарди динара претежно за набавку грађевинске опреме и механизације.

3. Обим саобраћајних услуга, с обзиром на расположиве капацитете у саобраћају и предвиђено повећање производње и промета, треба да порасте за око 11%, у односу на остварени ниво ових услуга у 1961. години. У том укупном повећању робни саобраћај треба да порасте за 12%, путнички за око 8% и поштанско-телеграфско-телефонски за 13%.

У условима спровођења реорганизације саобраћаја и примене новог начина пословања, саобраћајне организације треба своје напоре нарочито да усмере на боље коришћење постојећих средстава и на што рационалнију експлоатацију савремене опреме набављене у претходним годинама.

Инвестиције за развој саобраћаја, које ће у 1962. години износити око 175 милијарди динара, односно 2,3% више него у 1961. години, послужиле даљој изградњи саобраћајне мреже, проширивању возног и пловног парка, а нарочито реконструкцији и модернизацији постојећих саобраћајних капацитета, да би се тиме у целом саобраћају постигло пуније и рационалније искорисћавање свих расположивих основних средстава. У овим реконструкцијама нарочито место заузима проширивање великих железничких чворова и модернизација сигнално-сигурносних постројења железничког саобраћаја, ради повећања брзине и сигурности транспорта и боље експлоатације дизел-локомотива. Поред тога, предвиђа се набавка опреме за потпунију механизацију истовара, утовара и претовара робе у свим гранама саобраћаја, и проширивање и модернизација телеграфско-телефонских уређаја.

4. На подручју трговинске делатности потребно је убрзано наставити ширење малопродажних капацитета и модернизовање трговинске мреже на мало, превазилазећи садашњу исцелпаност и уситњеност трговинских радњи, да би се побољшала ефикасност и економичност њиховог пословања и на виши ниво подигло пружање трговинских услуга. Трговинске организације ће ради тога појачати своја улагања у основне и обртне фондове. Ова улагања треба да буду праћена одговарајућим улагањима задружних

организација које се баве трговинском делатношћу, као и сразмерним улагањем средстава из инвестиционих фондова политичко-територијалних јединица.

Увећаним улагањима угоститељских привредних организација и друштвених инвестиционих фондова треба постићи успешнији развој угоститељства и туризма и ширење и модернизацију њихових капацитета. При том је потребно посебну пажњу поклонити развоју иностраног туризма, ради повећања иностраног туристичког промета и туристичког девизног прилива. У том циљу у 1962. години завршиће се раније започета изградња економичних угоститељских објеката у туристичким местима, уз учешће Општег инвестиционог фонда.

5. Већим улагањима у развој сервиса и радионица за вршење занатских услуга потребно је убрзати модернизацију пружања свих врста услуга, нарочито у великим градовима и већим индустријским насељима. Упоредо са увећаним улагањима народних одбора и занатских привредних организација, треба настојати да индустријска предузећа, са своје стране, оснивају сервисе за оправку и одржавање производних средстава и трајних потрошних добара која она производе, односно да трговинске организације оснивају такве сервисе за производе које увозе. Ради стварања материјалних услова за отварање сервиса надлежни органи у општинама предузимаће мере којима ће се осигуравати пословне просторије за услужне занатске делатности.

Ради убрзања развоја занатства потребно је, сем тога, извршити измене постојећих прописа о занатској делатности, који коче тај развој.

ЧЕТВРТИ ДЕО

МЕРЕ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ ПЛАНА И РЕЖИМ ФОНДОВА

Глава XII

МЕРЕ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ ПЛАНА

1. Да би се омогућило даље усавршавање привредног система и што доследније остваривање његових принципа, потребно је:

1) да надлежни органи, на основу завршних рачуна привредних организација за 1961. годину и других података статистике и евиденције о привредним кретањима, изврше анализу дејства инструментара привредног система и осталих мера привредне политике и њиховог утицаја на ефикасно развијање производње и продуктивности рада, на примењивање рационалних критеријума у расподелу дохотка привредних организација, као и њиховог утицаја на побољшавање и подстицање економичности и ефикасности у привређивању и на успостављање стабилнијих односа на тржишту; да на основу таквих анализа и проверавања предложе мере које би имале за сврху даље развијање и усавршавање привредног система, уједначавање положаја привредних организација, усавршавање критеријума за расподелу дохотка између привредних организација и заједнице, као и за доследније примењивање принципа расподеле према раду;

2) да се, у оквиру мера и инструмената привредног система, као и банкарског и кредитног механизма, омогући активнија улога народних република и њихов утицај на политику привредног развоја и решавање привредних проблема на њиховој територији;

3) да се привредне организације, народни одбори и остали органи доследно старају о примени

Закона о средствима привредних организација и препорука које садржи резолуција Савезне народне скупштине о пословању привредних организација приликом расподеле чистог прихода, водећи рачуна о усклађивању односа између пораста производње, продуктивности рада, личних доходака и фондова привредних организација, са тежњом да се учврсти и доследније примењује принцип награђивања према раду;

4) да Савезно извршно веће у току 1962. године размотри проблем ревалоризације основних средстава и исправке режима амортизације и друге мере, са циљем да се створе уједначенији услови за пословање привредних организација, и да у ту сврху донесе односно предложи доношење потребних прописа.

2. Да би се кредитна политика и кредитни механизам што ефикасније користили за остваривање основних пропорција овог плана и за обезбеђење предвиђеног развоја производње и промета, потребно је:

1) да надлежни органи размотре и предузму мере којима би се одстраниле појаве прекомерног и неликвидног задуживања и кредитирања између привредних организација и других органа, као и између самих привредних организација; да се у ту сврху искористе постојећи резервни фондови и друга актива и фондови привредних организација, самосталних установа и буџетских органа, као и посебни кредити банака, да у ту сврху Савезно извршно веће донесе односно предложи доношење одговарајућих прописа, и на основу тих прописа изда потребна упутства за рад банака и осталих органа;

2) да се донесу прописи којима би се појачала финансијска дисциплина у располагању друштвеним средствима, обезбедило да се потрошила појединих органа креће у границама расположивих средстава, и на тај начин убудуће спречиле појаве неликвидности средстава у привреди;

3) да надлежни органи поклоне пажњу јачању свих видова друштвене контроле, а нарочито Службе друштвеног књиговодства;

4) да сви органи из чијих се фондова инвестира у основна средства обезбеде и одговарајућа улагања у обртна средства;

5) да се све банке приликом одобравања кредита руководе одредбама овог плана о кредитној политици, и смерницама и упутствима које Савезно извршно веће и остали органи у циљу спровођења овог плана буду издали;

6) да се, на основу распореда банкарских средстава и депозита по кредитном билансу, обезбеди активнија улога комуналних, републичких и специјализованих банака у мобилизацији расположивих новчаних средстава и кредитирању привреде; да се, с обзиром на значајну улогу пословне активности комуналних банака, обезбеди њихово организационо учвршћивање и јачање способним руководећим и другим кадровима.

3. Ради стварања повољнијих услова за развој производње према пропорцијама овог плана, потребно је:

1) да надлежни органи размотре и предузму мере којима би се нормализовала динамика производње угља и његова испорука великим потрошачима, и да у ту сврху донесе одговарајуће прописе и упутства у погледу режима цена и угловарања;

2) да надлежни органи утврде на дужи рок режим финансирања истраживања и отварања нафтних поља, у циљу обезбеђења пораста производње према смерницама Петогодишњег плана;

3) у циљу подстицања предузећа машиноградње и електроиндустрије на орже и ефикасније освајање производње која је заснована на лиценцим уговорима и увозу делова, прописати мере којима би се продаја девиза за ове сврхе вршила преко банака, на основу уговора који би предвиђао обавезе привредних организација у погледу освајања производње и смањења увоза;

4) да се размотре услови и оквири за трајније решење питања пласмана и кредитирања серијске опреме;

5) да се размотри дејство привремених царинских тарифа и испита да ли царинске стопе одговарају односу између цена домаћих и цена увозних производа; да се размотре и спроведу потребне исправке у инструментима који регулишу спољну трговину, у складу са постављеним програмом измена у спољнотрговинском и девизном режиму, а са циљем да се обезбеде одговарајући услови за пласман на иностраним тржиштима, и на тај начин да се омогући нормалан развој производње одговарајућих привредних грана;

6) да би се омогућила повећана производња и извоз резане грађе, да се договорно утврде контингенти сече и извоза по народним републикама за резану грађу четинара, а да се такође размотри и давање олакшица у расподели укупног прихода шумско-привредних организација, ради осигурања средстава за проширивање радова на јачању фонда четинарског дрвета.

4. У циљу унапређивања производње у пољопривреди и поправљања положаја пољопривредних организација, потребно је:

1) да се стварањем повољнијих и усклађенијих односа између цена пољопривредних производа и цена оних производа које пољопривреда користи у процесу репродукције, а и другим мерама привредне политике, проузрокује јачање економског положаја пољопривредних организација и успостављање услова који би омогућили и подстицали повећање производње, рационално привређивање, интерес за знатнија улагања у пољопривреду и стимулативније награђивање у пољопривредним организацијама;

2) да надлежни органи, у духу одредаба овог плана, и уз коришћење одговарајућих кредита за те сврхе, предузму мере којима би се омогућило повећање површина социјалистичких пољопривредних организација и њихове боље опремање;

3) да се одобравање инвестиционих кредита из друштвених фондова врши на основу свестрано сагледаних и проучених инвестиционих захтева пољопривредних организација који обезбеђују пораст производње и одговарајући економски ефекат улагања, као и јачање производње одређених производа у складу са смерницама овог плана;

4) да банке приликом одобравања зајмова за изградњу објеката намењених производњи у циљу снабдевања локалних тржишта пољопривредним производима и прерађевинама, до највеће могуће мере користе и учешће друштвених инвестиционих фондова народних одбора, као и фондова трговинских, индустријских и других организација које ће мере користе и учешће друштвених инвестиционих прераду и складиштење ових производа и за трговину њима;

5) да се у 1962. години пољопривредним организацијама одгоди плаћање доспелих ануитета по инвестиционим зајмовима као и отплата кредита за покриће губитака.

5. Да би се омогућило остваривање предвиђеног обима извоза и одржавања увоза у предвиђеним пропорцијама, а и да би се омогућило складније регионално кретање спољнотрговинске размене, потребно је:

1) да привредне организације користе своје фондове за инвестиције које би допринеле модернизацији производње и снижењу трошкова у циљу стварања повољнијих услова за пласман на иностраном тржишту; да банке и органи који располажу друштвеним инвестиционим фондовима потпуно омакву оријентацију повољним кредитима;

2) да Савезно извршно веће размотри и спроведе измене у царинској тарифи и извозним инструментима у случајевима кад се за тим укаже оправдана потреба;

3) да Савезно извршно веће размотри и спроведе потребне измене у режиму који важи за увоз односно извоз појединих категорија робе, да би се обезбедио предвиђени волумен и структура спољнотрговинске размене и одговарајуће регионално усмеравање у духу уговора са другим земљама;

4) да привредне организације које учествују у спољнотрговинској размени обезбеде у оквиру својих комора бољу сарадњу и повезивање, у циљу унапређивања спољнотрговинске размене;

5) да надлежни државни органи, коморе и спољнотрговинске организације предузму мере за усавршавање организације предузећа спољне трговине и њихових представништва у иностранству;

6) да се појачају мере друштвеног надзора и контроле пословања спољнотрговинских организација.

6. Да би се инвестициона политика ускладила са стањем које је створено спроведеним изменама у привредном систему, потребно је:

1) да надлежни савезни органи, на основу анализе дејства привредног система на економику грана и образовање инвестиционих фондова у новим условима пословања, размотре могућности финансирања инвестиција предвиђених Петогодишњим планом, и на тој основи утврде оријентацију за структуру инвестиција из Општег инвестиционог фонда за цео петогодишњи период; да на основу тога Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка израде динамички распоред инвестиција по основним објектима односно наменама које оне финансирају;

2) да и остали носиоци инвестиционих фондова размотре политику инвестирања из средстава која им стоје на располагању у складу са циљевима Петогодишњег плана;

3) да народне републике, срезови и општине у оријентацији трошења својих инвестиционих фондова, воде рачуна и о делатностима и наменама које Општи инвестициони фонд, с обзиром на карактер и количину својих средстава, неће више кредитирати, или ће кредитирати само у изузетним случајевима.

Г л а в а XIII

ИНВЕСТИЦИЈЕ И ФОНДОВИ

I. Употреба средстава фондова

1. Општи инвестициони фонд, фондови за кредитирање стамбене изградње и друштвени фондови за школство могу у 1962. години трошити, поред средстава из ранијих година, још и средства остварена у тој години у пуном износу, а друштвени инвестициони фондови народних република, срезова и општина — само ако се употребљавају за давање кредита привредним организацијама за обртна средства.

У пуном износу могу се трошити и дотације дате фондовима у 1962. години, као и ануитети који се уплаћују у друштвене инвестиционе фондове политичкотериторијалних јединица као отплате инвестиционих зајмова датих из средстава федерације.

Средства која привредне организације уплаћују у 1962. години у виду доприноса друштвеним инвестиционим фондовима по завршним рачунима за

1961. годину, не сматрају се текућим приливом тих фондова, те се могу у 1962. години трошити у пуном износу.

2. Средства друштвених инвестиционих фондова остварена у току ранијих година, могу се употребљавати за давање зајмова за инвестиције у основна средства највише до 65%, а за формирање обртних средстава може се користити најмање 35% од укупног износа тих средстава.

Савезно извршно веће може прописати да су и привредне организације, банке, осигуравајући заводи, самосталне установе и други дужни, кад троше средства својих фондова за инвестиције у основна средства, истовремено употребити за обртна средства одговарајући износ или га издвојити као резерву коју у току године могу користити као обртна средства.

Одредбе става 1. ове тачке не односе се на:

1) средства Општег инвестиционог фонда и републичких инвестиционих фондова;

2) средства друштвених инвестиционих фондова која се дају за учествовање у трошковима инвестиција или за гарантне износе зајмова одобрених из Општег инвестиционог фонда;

3) средства дотација која друштвени инвестициони фондови добијају од Федерације.

3. Железничка транспортна предузећа могу користити до 65% од средстава чистог прихода оствареног у 1962. години, по одбитку дела употребљеног за личне дохотке радника, за повећање својих пословних фондова ради финансирања инвестиција у тој години.

4. У средствима доприноса за социјално осигурање одређеним по општим стопама за социјално осигурање, садржана су и средства доприноса за запошљавање радника — по јединственој стопи, која се утврђује са 0,4% од личних доходака радника.

II. Општи инвестициони фонд

1. Средства Општег инвестиционог фонда образују се:

1) од прихода од доприноса из дохотка привредних организација који припада Федерацији — до висине од 40,3%;

2) од прихода од доприноса на ванредни приход — до висине од 40,3%;

3) од прихода од камате на кредите и зајмове за обртна средства у износу од 9,3 милијарди динара;

4) од прихода од иностраних средстава обрачунатих по обрачунском курсу, који буду остварени 1962. године, а потику од зајмова и других иностраних аранжмана, намењених за финансирање инвестиција;

5) од других прихода који по савезним прописима припадају Општем инвестиционом фонду.

2. Средства Општег инвестиционог фонда употребити се:

1) за инвестиције у основна средства 384.000 милиона динара, и то:

— у милионима динара

а) у области индустрије и рударства	200.000
— војна индустрија	3.000
б) у области пољопривреде	75.000
в) у области шумарства	2.000
г) у области грађевинарства	4.000
д) у области саобраћаја	66.000
ђ) у области трговине, угоститељства и туризма	3.500
е) за остале инвестиције	23.500
ж) за производњу за извоз	10.000

2) за давање зајмова за обртна средства укупно 60.000 милиона динара;

3) за потребе Југословенске банке за спољну трговину, ради кредитирања послова извоза 59.000 милиона динара.

3. Ако одредбама овог плана није друкчије одређено, Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка употребити средства из тачке 2. овог одељка:

1) за извршавање својих обавеза по раније закљученим уговорима о зајмовима из средстава Општег инвестиционог фонда;

2) за одобравање нових зајмова за реконструкције, довршавање и изграђивање нових објеката првенствено оним зајмотражиоцима чија инвестициона изградња одговара основним правцима привредног развоја у 1962. и наредним годинама.

4. По претходној сагласности Савезног извршног већа, Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка могу неискоришћена средства Општег инвестиционог фонда, одређена овим планом за инвестиције у појединим областима и гранама односно за поједине намене, употребити за инвестиције одређене за друге области и гране односно за друге намене предвиђене овим планом.

5. Овлашћује се Савезно извршно веће да утврди смернице и оквири до којих банке које одобравају инвестиционе зајмове из средстава Федерације, могу уговорати инвестиционе зајмове са инвеститорима за поједине намене сагласно Друштвеном плану привредног развоја Југославије од 1961. до 1965. године.

6. Средства Општег инвестиционог фонда предвиђена за инвестиције у области индустрије и рударства употребити Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка:

1) за извршавање својих обавеза по већ закљученим зајмовима из ранијих година;

2) за давање нових зајмова, и то у гранама: црне металургије, угља који ће обезбедити предвиђени развитак црне металургије, затим нафте — нарочито за отварање нафтних и плинских поља, неметала — за изградњу цементара, хемијске индустрије, обојене металургије и електропривреде — нарочито за изградњу далековода и трансформатора од 220 KV;

3) за извршавање обавеза по гарантованим инвестицијама на територији НР Македоније, НР Црне Горе и на подручју Аутономне Косовско-Метохијској Области;

4) за реконструкцију и адаптацију производних капацитета у циљу побољшања производње намењене извозу.

7. Предвиђена средства Општег инвестиционог фонда употребити Југословенска пољопривредна банка првенствено, и то:

1) износ од 8.000 милиона динара за мелиорационе радове одређене Законом о финансирању изградње хидросистема Дунав-Тиса-Дунав, а износ од 3.000 милиона динара за мелиорационе радове одређене Законом о финансирању мелиорационих радова у НР Македонији и за водопривредне радове у оквиру гарантованих инвестиција на територији НР Македоније;

2) износ од 2.700 милиона динара за хидромелиорационе радове, агромелиорације и друге инвестиције у пољопривреди на подручју Аутономне Косовско-Метохијске Области;

3) износ од 300 милиона динара за инвестиције у пољопривреди на територији НР Црне Горе;

4) износ од 61.000 милиона динара за извршавање обавеза по захтевима из ранијих година и за

давање нових зајмова, првенствено за опремање друштвених газдинстава за производњу одређених производа, за проширивање површина друштвених газдинстава, за њихово уређивање и опремање, за набавку механизације ради што ефикасније производње на сопственим газдинствима и што шире кооперације са индивидуалним произвођачима, као и за друге намене утврђене овим планом.

Југословенска пољопривредна банка може постојеће кредитне облике по којима финансирање још није отпочело, ускладити у погледу њихове намене са напред назначеним смерницама.

8. Средства Општег инвестиционог фонда предвиђена за инвестиције у области шумарства употребити Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка:

1) за извршавање обавеза по раније закљученим уговорима и за нове зајмове — 1.900 милиона динара;

2) за дотацију друштвеном инвестиционом фонду НР Македоније — 100 милиона динара.

9. Средства Општег инвестиционог фонда предвиђена за инвестиције у области грађевинарства употребити се за кредитирање набавке грађевинске механизације.

10. Средства Општег инвестиционог фонда предвиђена за инвестиције у области саобраћаја употребити Југословенска инвестициона банка: за изградњу нових и нормализацију постојећих железничких пруга и чворова; за изградњу нових лука, пристаништа, путева, аеродрома и других саобраћајних објеката од општејугословенског значаја; за набавку возила железничког и друмског саобраћаја, и пловних средстава поморског, речног и језерског саобраћаја; за сигурно-сигурносне уређаје у железничком саобраћају и за претоварну механизацију; за изградњу објеката и набавку опреме месне и међумесне телефонске, телеграфске и радио-веза; за студије и пројекте у саобраћају.

У оквиру финансирања изградње објеката из става 1. ове тачке Југословенска инвестициона банка обезбедиће износ од 5.000 милиона динара за изградњу Ауто-пута „Братство-јединство“ на територији НР Македоније; износ од 2.300 милиона динара за изградњу путева и поморских лука на територији НР Црне Горе и износ од 2.500 милиона динара за изградњу путева и пруга на подручју Аутономне Косовско-Метохијске Области.

11. Средства Општег инвестиционог фонда предвиђена за инвестиције у области трговине, угоститељства и туризма употребити Југословенска инвестициона банка за извршавање већ створених обавеза.

12. Средства предвиђена у тачки 2 под 1) одређене овог одељка Југословенска инвестициона банка употребити:

1) за унапређивање развика привредно неразвијених подручја у износу од 20.000 милиона динара за реконструкције и проширења као и за изградњу нових првенствено индустријских објеката у тим подручјима;

2) за финансирање инвестиција у научноистраживачкој делатности — у износу од 1.500 милиона динара;

3) за финансирање инвестиција за изградњу телевизијске мреже — у износу од 2.000 милиона динара.

13. До доношења закона о фонду за финансирање инвестиција у привредно неразвијеним подручјима, овлашћује се Савезно извршно веће да донесе ближе прописе о коришћењу средстава утврђених овим планом за унапређивање развика привредно неразвијених подручја.

14. Гарантоване инвестиције предвиђене овим планом и други незавршени инвестициони објекти за које су склопљени уговори о зајму до краја 1960.

године на територијама НР Македоније, НР Црне Горе и на подручју Аутономне Косовско-Метохијске Области финансираће се у 1962. години из средстава Општег инвестиционог фонда под условима који су важали за финансирање ових инвестиција у 1960. години.

15. Ануитети на износе закључених зајмова који су одобрени из средстава федерације и Општег инвестиционог фонда на територијама НР Македоније и Црне Горе и на подручју Аутономне Косовско-Метохијске Области од почетка 1953. до краја 1960. године, уплаћиваће се у друштвене инвестиционе фондове НР Македоније и НР Црне Горе и Аутономне Косовско-Метохијске Области до коначне исплате тих зајмова.

16. Средства Општег инвестиционог фонда предвиђена за зајмове за обртна средства привредних организација, даваће Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка зајмотражиоцима чија су основна средства финансирана из средстава Општег инвестиционог фонда у целини или делимично. Ови зајмови даваће се и зајмотражиоцима којима су одобрени зајмови за основна средства из дотације Општег инвестиционог фонда друштвеним инвестиционим фондovima политичко-територијалних јединица.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија извршиће расподелу средстава предвиђених у тачки 2. под 2) овог одељка, која ће Југословенска инвестициона банка односно Југословенска пољопривредна банка употребити за сврхе из става 1. ове тачке.

17. Овлашћује се Савезно извршно веће да може прописати ближе смернице за коришћење средстава Општег инвестиционог фонда, а изузетно и одредити поједине важније објекте у оквиру области, грана и измена за које ће Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка обезбедити средства за давање инвестиционих зајмова.

Савезно извршно веће, или орган који оно овлашћује, може прописати употребљен поступак за коришћење средстава из дела II тачка 2. ове главе, намењених за изградњу комуникација и набавку опреме за шумску производњу, а у циљу извршења повећаног плана производње и извоза резане четинарске грађе.

Глава XIV

МЕРЕ КРЕДИТНЕ ПОЛИТИКЕ

Да би се кредитна политика и кредитни механизам што ефикасније користили за остварење основних пројекција овог плана и за обезбеђење привредног развоја, производње и промета, предвиђају се следеће мере кредитне политике:

1. Укупни пораст обртних средстава привреде у 1962. години треба да достигне висину сразмерну порасту друштвеног бруто производа предвиђеног овим планом.

Овај пораст треба да се финансира првенствено из средстава привредних организација, средстава друштвених инвестиционих фондова и банкарских кредита до висине од 191 милијарде динара.

2. Средства за повећани обим потрошачких кредита у 1962. години обезбедиће Народна банка. Савезно извршно веће може прописати да у финансирању ових кредита учествују и комуналне банке својим банкарским средствима и одредити висину тога учешћа.

3. У сврху одржавања стабилних односа на тржишту, банке треба својом кредитном политиком да обезбеде да се предвиђено повећање укупних банкарских кредита остварује у складу са динамичком развоја производње и промета.

4. У спровођењу кредитне политике у 1962. години пословне банке треба да се руководе начелом, да првенство у добијању банкарских кредита имају оне привредне организације које рационално користе своја средства и које код распореда трошења сопствених средстава обезбеђују и одговарајућа улагања у обртне фондове.

Посебан приоритет у додељивању банкарских кредита у 1962. години пословне банке треба да обезбеде оним привредним организацијама које повећавају производњу за извоз.

5. Банкарска средства из члана 19. Закона о кредитним и другим банкарским пословима пословне банке не могу у 1962. години користити за финансирање инвестиција у основна средства, сем средстава која обезбеде путем обвезница и орочених депозита.

Поред средстава из претходног става, комуналне банке могу за финансирање инвестиција у основна средства користити и до 20% улога на штедњу и математских премијских резерви осигурања живота.

6. У циљу даљег усавршавања кредитног система и стварања бољих услова за успешније спровођење кредитне политике у 1962. години пренеће се на комуналне и друге пословне банке одређена средства из централних депозита код Народне банке.

Савезно извршно веће одредиће који ће се централни депозити и на које банке пренети у смислу одредбе претходног става.

Прописима Савезног извршног већа може се одредити да се средства из претходног става у целини или делимично првенствено употребе за отплату кредита које су комуналне и друге пословне банке добиле од Народне банке.

7. Кредитним билансима и мерама кредитне политике комуналних банака треба обезбедити да се:

а) на најделисходнији начин употребе сва средства на подручју комуна за потребе привреде и да се осигура њихово најекономичније коришћење и брже обртање;

б) трошење тих средстава врши у складу са основним циљевима економске политике, утврђене у друштвеним плановима;

в) што доследније оствари принцип самофинансирања обртних потреба привреде.

8. У циљу потпунијег укључивања републичких банака у кредитирање привредног развоја, пренеће се на ове банке одређени кредити које комуналне банке користе код Народне банке и специјализованих банака.

Савезно извршно веће одредиће који ће се кредити из претходног става пренети на републичке банке.

Друштвеним плановима народних република може се за 1962. годину прописати посебна обавезна резерва комуналних банака код републичких банака у висини до 5% од износа свих средстава комуналних банака.

9. Кредитним билансима и мерама кредитне политике републичких банака треба настојати да се:

а) врши преливање и усмеравање средстава унутар републике, у циљу извршења задатака представљених републичким друштвеним планом;

б) обезбеђује спровођење смерница опште кредитне политике и погледу усмеравања централних средстава у оне намене, односно области и гране привреде којима је овим планом дат одређени приоритет, и

в) обезбеди кредитирање потреба у обртним средствима у заосталим подручјима, уз коришћење како пренетих средстава из централних извора, тако и осталих средстава којима ове банке располажу.

10. Специјализоване банке донеће своје кредитне билансе сагласно кредитној политици предвиђеној овим планом.

11. У оквиру повећања банкарских кредита из тачке 1. ове главе, Народна банка треба да обезбеди кредитне:

а) за улагања у обртне фондове одређених postoјећих капацитета базичних грана индустрије;

б) за улагања у обртне фондове индустрије на територији НР Македоније, НР Црне Горе и на подручју Аутономне Косовско-Метохијске Области по условима које пропише Савезно извршно веће;

в) за улагања у обртне фондове привредних организација из области пољопривреде;

г) за додатно финансирање извозно-увозних послова;

д) за додатно финансирање откупа пшенице, кукуруза, шећерне репе, уљарица, кудеље, пиринча и дувана.

Оквири кредита за поједине намене из претходног става утврдиће се општим кредитним билансом.

12. Поред кредита из претходне тачке, Народна банка обезбедиће посебне кредитне:

1) Дирекцији за сировине и Дирекцији за исхрану — у вези са њиховим пословањем са државним материјалним резервама;

2) за привремене позајмице у току године за покривање расхода федерације услед неравномерног притоца прихода савезног буџета, чију висину утврђује Савезно извршно веће;

3) федерацији — за покривање дефицита Општег инвестиционог фонда у 1962. години — до износа од Динара 75,6 милијарди.

13. У циљу усмеравања кредита сагласно поставкама овога плана, овлашћује се Савезно извршно веће да у 1962. години за поједине врсте кредита може прописати стопу камате која је нижа од стопе по којој пословне банке плаћају камату на средства добијена од друге банке за давање те врсте кредита или која је равна тој каматној стопи.

14. Савезно извршно веће, или орган који оно овласти, може, ако то привредна кретања у току године буду захтевала, мењати висину укупних износа и распоред банкарских кредита предвиђених овим планом.

15. У складу са одредбама и смерницама овог плана, Савезно извршно веће, на предлог Народне банке, доноси општи кредитни биланс.

Глава XV САВЕЗНИ БУЏЕТ

Укупни расходи савезног буџета за 1962. годину износе 634.695 милиона динара.

Од укупних савезних прихода савезном буџету припада:

1) 100,0% од пореза на промет који припада федерацији;

2) 100,0% од општег пореза на промет;

3) 59,7% од доприноса из дохотка привредних организација који припада федерацији;

4) 59,7% од доприноса на ванредни приход привредних организација;

5) 100,0% од савезног учешћа у заједничким приходима федерације, народних република и народних одбора;

6) други приходи предвиђени савезним буџетом.

Буџетска резерва савезног буџета износи 10 000 милиона динара.

Глава XVI НЕРАСПОРЕЂЕНА СРЕДСТВА И РЕЗЕРВЕ

1. Образовање обавезних резерви у 1962. години, у смислу члана 3. Закона о установљењу обавезних

резерви фондова, извршиће се по стопи од 10% од основице из члана 4. тог закона.

Највиша стопа за образовање посебних обавезних резерви, које прописују народне републике у смислу члана 5а. Закона о установљењу обавезних резерви фондова — износи у 1962. години 5%.

Општи инвестициони фонд и друштвени фондови за школство у 1962. години не установљавају обавезне резерве по ст. 1. и 2. ове тачке.

2. Средства обавезних резерви фондова, осим обавезних резерви фондова привредних организација, која су издвојена у 1961. години, могу се у 1962. години трошити.

3. Народне републике, аутономне јединице, срезови и општине дужни су од прихода који им припадају по Закону о буџетима и финансирању самосталних установа, а које остваре у 1962. години, издвајати 10% као посебну буџетску резерву, која се не може трошити у 1962. години.

Политичкотериторијалне јединице издвајаће посебну резерву из става 1. ове тачке само од дела прихода који служи за подмиривање њихових потреба које се финансирају из буџета или на основу финансијских програма и посебних рачуна, а од дела прихода који дају као дотације другим политичкотериторијалним јединицама и фондовима неће издвајати ову резерву.

Из дотација датих буџетима политичкотериторијалних јединица из средстава федерације, неће се издвајати посебна буџетска резерва из става 1. ове тачке.

Средства посебне буџетске резерве утврђена завршним рачуном о извршењу буџета политичкотериторијалне јединице за 1962. годину унеће се у резервни фонд политичкотериторијалне јединице.

Овлашћују се народне републике, да, изузетно од одредбе става 1. ове тачке, могу појединим политичкотериторијалним јединицама дозволити коришћење издвојених средстава њихове посебне буџетске резерве, с тим да укупан износ овако коришћених средстава не може премашити 20% од укупног износа образоване посебне буџетске резерве свих политичкотериторијалних јединица на територији народне републике.

Средства посебне буџетске резерве утврђена завршним рачуном о извршењу буџета политичкотериторијалне јединице за 1961. годину, која су издвојена по одредбама главе XX Савезног друштвеног плана за 1961. годину, могу се у 1962. години трошити.

4. Од свих овим планом нераспоређених прихода федерације и средстава остварених преко износа потребног за покриће планираних расхода савезног буџета и савезних фондова образују се привредне резерве федерације.

Средства из става 1. ове тачке Савезно извршно веће може употребити за извршавање задатака предвиђених овим планом, а на основу посебних одлука Савезне народне скупштине.

Глава XVII

МЕРЕ ЗА РЕГУЛИСАЊЕ ТРЖИШТА

1. Савезно извршно веће односно орган који оно овласти може:

- 1) одређивати продајне цене и начин формирања цена производа и услуга;
- 2) доносити прописе о евиденцији и контроли цена одређених производа и услуга;
- 3) доносити прописе о усклађивању саобраћајних тарифа и редова возње;
- 4) ограничавати ниво цена и тарифа комуналне привреде, такса и пореза на промет које прописују

политичкотериторијалне јединице, а који утичу на трошкове пословања привредних организација или на животни стандард радника и службеника;

5) прописивати при извозу робе и услуга ослобођење од обавеза према друштвеној заједници.

2. До доношења посебних савезних закона, Савезно извршно веће може вршити измене и допуне постојеће уредбе о регулисању робног и платног промета са иностранством. Ове измене и допуне Савезно извршно веће поднеће накнадно на потврду Савезној народној скупштини.

Глава XVIII

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

1. Друштвени планови општина, срезова и народних република треба да буду у складу са овим друштвеним планом и да структуром улагања и другим мерама за развој привреде, друштвеног стандарда и личне потрошње допринесу сваки на свом подручју, остваривању задатака и предвиђања овог плана.

Планови привредних организација треба да буду у складу са циљевима и задацима овог друштвеног плана и планова народне републике, среза и општине.

2. Савезни органи и органи народних република, срезова и општина, у оквиру надлежности одређених законским прописима и одредбама овог плана, предузимаће оне мере које би помогле и допринеле што потпунијем остваривању циљева и привредне политике утврђених овим планом.

3. Савезна народна скупштина препоручује коморама, саветима грана и привредним организацијама да изврше анализу задатака овог плана, као и да размотре методе и средства којима би се допринело што успешнијем остваривању политике и циљева утврђених овим планом, остваривању предвиђеног нивоа и структуре производње и обима спољнотрговинске размене, снабдевености домаћег тржишта, одржавању предвиђеног нивоа цена, остваривању постављених сразмера у расподели дохотка и кретању личних доходака и средстава фондова.

4. Овај друштвени план важи од 1. јануара 1962. године.

753.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О САВЕЗНОМ БУЏЕТУ ЗА 1961. ГОДИНУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Закона о Савезном буџету за 1961. годину, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 51

28. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О САВЕЗНОМ БУЏЕТУ ЗА 1961. ГОДИНУ

Члан 1.

У Закону о Савезном буџету за 1961. годину у Посебном делу — Расходи:

1) у 18 разделу — Секретаријат за социјалну политику и комунална питања, у глави 2 — Инвалидске припадности, у партији 2—94 број: „18.024,000 000“ замењује се бројем: „18.724 000.000“;

2) у 61 разделу — Обавезе по зајмовима и гаранцијама, у партији 9-237, у позицији 2 број: „36.545 000 000“ замењује се бројем: „32.845,000.000“;

3) у 63 разделу — Средства за нова радна места, награде и повећање плата, у партији 5-268, у позицији 2 број: „250,000 000“ замењује се бројем: „150,000 000“;

4) у 64 разделу — Средства за повећање расхода савезних органа у вези са спровођењем девизне реформе, у партији 5-269 број: „2.890,000.000“ замењује се бројем: „2.590,000.000“;

5) у 65 разделу — Обавезе по буџету и буџетска резерва, у партији 10-271 број: „10 000,000 000“ замењује се бројем: „13 400,000.000“.

Члан 2.

За износе којима се у смислу члана 1. овог закона повећавају односно смањују наведене партије и позиције расхода, повећавају се односно смањују укупни износи одговарајућих партија, глава, делова и раздела.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

754.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О САВЕЗНОМ БУЏЕТУ ЗА 1962. ГОДИНУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о Савезном буџету за 1962. годину, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 27. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 27. децембра 1961. године.

П Р. бр. 50

29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О САВЕЗНОМ БУЏЕТУ ЗА 1962. ГОДИНУ

Члан 1.

Савезни буџет за 1962. годину садржи:
приходе од — — — Динара 634.695,000.000,
расходе од — — — Динара 634.695,000.000.

Члан 2.

Расходи савезног буџета за 1962. годину деле се, према њиховој намени, на четири дела, и то:

1. расходе савезних органа, установа и организација — у износу од Динара 58.239,600.000;

2. расходе за народну одбрану — у износу од Динара 269.656,000.000;

3. средства за општедруштвене потребе — у износу од Динара 85.228,400.000;

4. средства за посебне намене у привреди — у износу од Динара 221.571,000.000.

Члан 3.

Постављења нових службеника у савезним органима, унапређења и повећања плата службеницима савезних органа могу се вршити само у границама средстава предвиђених за те сврхе у 1. делу, раздео 53, партија 210.

Средства из става 1. овог члана за наведене сврхе користиће се на начин који одреди Савезно извршно веће односно орган који Веће овласти.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, Савезно извршно веће може повећати средства за плате из буџетске резерве ако се на основу прописа и аката Већа формирају нове организационе јединице или проширују постојеће, односно може смањити средства предвиђена за плате у предрачунима савезних органа ако се укидају поједине организационе јединице или смањује обим послова.

Члан 4.

Средства која органи социјалног осигурања враћају у корист личних расхода предрачуна савезних органа, савезни органи могу користити за плаћање лица која привремено преузму на рад, као и за награђивање својих службеника.

Члан 5.

Средства предвиђена у предрачунима савезних органа за хонораре и прековремени рад, користиће се до висине и на начин који одреди Савезно извршно веће односно орган који Веће овласти.

Члан 6.

Савезно извршно веће може на терет средстава буџетске резерве користити износ од Динара 50,000.000 за додељивање посебних награда службеницима савезних органа.

Средства из става 1. овог члана Савезно извршно веће може распоредити, за исту намену, у глобалним износима на поједине савезне органе

Члан 7.

Наредбодавци по предрачунима савезних органа могу мењати висину средстава по појединим позицијама у оквиру партија материјалних расхода.

Повећање оперативних расхода на терет функционалних, и обратнo, измена намене материјалних расхода, као и измена висине средстава једне главе на терет средстава друге, могу се вршити само уз претходну сагласност савезног Државног секретаријата за послове финансија.

Члан 8.

Постављења нових службеника, унапређења и повећања плата службеницима самосталних установа према којима савезни органи врше права оснивача, као и друштвених организација које примају дотацију из савезног буџета, могу се вршити у границама средстава из сопствених прихода самосталних установа и друштвених организација, и из средстава која су овим буџетом предвиђена за потребе тих установа и организација.

Члан 9.

Ако поједини органи савезне управе добију статус самосталне установе, Савезно извршно веће одредиће да ли ће средства предвиђена у предрачуноу органа чији је статус промењен бити коришћена на основу уговора за вршење одређених делатности или као дотација.

Члан 10.

Носиоци средстава предвиђених у 3 делу, јесу:

- 1) Савезна комисија за нуклеарну енергију — по разделу 1, партија 245;
- 2) Комисија за културне везе са иностранством — по разделу 4, партија 248;
- 3) Туристички савез Југославије — по разделу 9, партија 253;
- 4) Завод за техничку помоћ — по разделу 10, партија 254;
- 5) Савезни институт за заштиту споменика културе — по разделу 14, партија 258;
- 6) Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе — по разделу 15, партија 259;
- 7) Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију — по разделу 17, партија 261;
- 8) Секретаријат Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство — по разделу 18, партија 262.

Члан 11.

Средства предвиђена у 1. делу, раздео 54, партија 211, позиције 1, 2 и 3 и средства предвиђена у 3. делу, раздео 5, партија 249, раздео 6, партија 250 и раздео 7, партија 251, могу се користити на основу писмених уговора које у име федерације закључује Секретаријат Савезног извршног већа за информације.

Члан 12.

Средства предвиђена у 1. делу, раздео 54, партија 211, позиција 4 и средства предвиђена у 3. делу, раздео 13, партија 257, могу се користити на основу писмених уговора које у име федерације закључује Секретаријат Савезног извршног већа за народно здравље.

Члан 13.

Средства предвиђена у 1. делу, раздео 54, партија 211, позиција 5, могу се користити на основу писмених уговора које у име федерације закључује Секретаријат Савезног извршног већа за рад.

Члан 14.

Средства предвиђена у 3. делу, раздео 8, партија 252, могу се користити на основу писмених уговора које у име федерације закључују секретаријати Савезног извршног већа за просвету и културу и за информације.

Висину средстава за поједине намене одредиће споразумно секретаријати Савезног извршног већа из става 1. овог члана.

Члан 15.

Приходи које на основу прописа о свом пословању остварује Југословенска путрија за посебне намене, распоредиће се за потребе друштвених организација које врше хуманитарно-социјалне делатности и за инвестиционе потребе организација физичке културе, и то у износима које споразумно утврде Секретаријат Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања, Савезна

комисија за физичку културу и савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 16.

Средства одобрена у савезном буџету за 1961. годину за инвестиције, која органи, установе и организације којима су та средства дата нису утрошили до краја 1961. године, користеће се за исте сврхе у 1962. години.

Члан 17.

Носиоци средстава и одговорни органи за извршење расхода у 1. разделу 4. дела, јесу:

- 1) Савезни Државни секретаријат за послове робног промета — по партији 4—269;
- 2) Секретаријат Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство — по партијама 4—266 и 4—273;
- 3) Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију — по партији 4—267;
- 4) Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе — по партијама 4—268 и 4—270;
- 5) Савезна комисија за водопривреду — по партији 4—271;
- 6) Савезни геолошки завод — по партији 4—272.

Носиоци средстава подносе Савезном извршном већу тромесечне извештаје о извршењу расхода и постигнутим резултатима.

Члан 18.

Регреси, премије и дотације предвиђене савезним буџетом за посебне намене у привреди, одобравају се по посебним савезним прописима.

Носиоци средстава на основу прописа из става 1. овог члана утврђују услове и начин употребе средстава за регресе и дотације, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

Члан 19.

Средства за унапређивање привредних области користе се на основу програма које, на предлог носилаца средстава, доноси Савезно извршно веће.

Члан 20.

Захтеви за регресе и премије по пословима извршеним до краја 1962. године могу се подносити банци до 31. марта 1963. године, ако посебним прописима о појединим регресима и премијама није друкчије одређено.

Члан 21.

Савезно извршно веће може предузимати мере ради штедне буџетских средстава као и мењати висину средстава за поједине намене на терет средстава предвиђених овим буџетом за друге намене.

О мерама из става 1. овог члана Савезно извршно веће тражиће накнадну сагласност Савезне народне скупштине.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

**ПРЕГЛЕД
ПРИХОДА И РАСХОДА САВЕЗНОГ БУЏЕТА ЗА 1962. ГОДИНУ**

ПРИХОДИ	РАСХОДИ
I део — Учешће савезног буџета у заједничким приходима 34.350.000.000.—	I део — Расходи савезних органа, установа и организација
II део — Посебни приходи савезног буџета	1. Расходи савезних органа:
1. Порез на промет 320.950.000.000.—	— лични расходи — 18.277.000.000.—
2. Део доприноса из дохотка привредних организација — 100.800.000.000.—	— материјални расходи — 10.231.000.000.—
3. Део доприноса на ванредне приходе привредних организација — 46.593.000.000.—	— средства за повећање плата, за унапређења и постављења нових службеника — — 1.500.000.000.—
4. Царине — — 124.000.000.000.—	2. Средства за делатности самосталних установа — 909.300.000.—
5. Порез на промет вина и ракије — — 1.200.000.000.—	3. Дотације:
III део — Приходи савезних органа — — 4.700.000.000.—	— самосталним установама — — — — 936.300.000.—
IV део — Остали приходи 2.102.000.000.—	— друштвеним организацијама — — — — 2.000.000.000.—
	4. Инвестиције:
	— нове инвестиције — 9.411.000.000.—
	— анuitети по кредитима за стамбену изградњу — — — — 70.000.000.—
	5. Обавезе по буџету и буџетска резерва:
	— обавезе по буџету из ранијих година — — 1.500.000.000.—
	— буџетска резерва — — 13.405.000.000.—
	СВЕГА I ДЕО: 58.239.600.000.—
	II део — Расходи народне одбране 269.656.000.000.—
	СВЕГА II ДЕО: 269.656.000.000.—
	III део — Средства за општедруштвене потребе:
	1. Дотације народним републикама и Аутономној Косовско-Метохијској Области — — — — 38.680.000.000.—
	2. Инвалидске припадности ратних војних инвалида са њиховом здравственом заштитом 22.265.000.000.—
	3. Средства за разне општедруштвене потребе — 24.283.400.000.—
	СВЕГА III ДЕО: 85.228.400.000.—
	IV део — Средства за посебне намене у привреди:
	1. Регреси, премије и дотације — — — — 98.935.000.000.—
	2. Средства за унапређивање привредних области 13.500.000.000.—
	3. Накнаде за повластице у путничком саобраћају — 6.200.000.000.—
	4. Средства за премирање извоза — — — — 45.000.000.000.—
	5. Дотације инвестиционим фондовима за инвестиције у туризму — — — — 3.236.000.000.—
	6. Обавезе:
	— обавезе по унутрашњим зајмовима — 1.200.000.000.—
	— обавезе по иностраним зајмовима и за национализовану инострану имовину — 53.500.000.000.—
	СВЕГА IV ДЕО: 221.571.000.000.—
Укупно приходи: 634.695.000.000.—	Укупно расходи: 634.695.000.000.—

755.

У К А З О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ГРОБЉИМА БОРАЦА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о гробљима бораца, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 52
29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ГРОБЉИМА БОРАЦА

I. Опште одредбе

Члан 1.

У циљу очувања видне успомене на жртве које су народи Југославије и њихови савезници дали у борбама за ослобођење, и одавања дужне поште палим борцима, гробља и гробови бораца налазе се под заштитом и уређују се и одржавају по одредбама закона.

Члан 2.

Под гробљима и гробовима бораца, у смислу овог закона, подразумевају се:

1) гробља и гробови југословенских бораца, Југословена ратних заробљеника, интернираних лица и других жртава непријатељског терора, на територији Југославије, из другог светског рата и ранијих ратова;

2) гробља и гробови југословенских бораца, Југословена ратних заробљеника, интернираних лица и других жртава непријатељског терора, у иностранству, из другог светског рата и ранијих ратова (у даљем тексту: гробља и гробови југословенских бораца у иностранству);

3) гробља и гробови бораца савезничких армија на територији Југославије из другог светског рата и ранијих ратова;

4) гробља и гробови бораца страних армија или одреда, сахрањених на територији Југославије, а који су се у другом светском рату борили у Југославији против заједничког непријатеља.

Члан 3.

Уређивање и одржавање гробља и гробова из члана 2. тачка 1. овог закона регулисаће народне републике својим прописима.

II. Уређивање и одржавање гробља

Члан 4.

Ради уређивања и што бољег одржавања гробља и гробова бораца савезничких и страних армија или одреда из члана 2. тач. 3. и 4. овог закона (у даљем тексту: гробља и гробови бораца савезничких и страних армија), посмртни остаци ових бораца сахрањени у појединачним гробовима и мањим гробљима, сакупиће се и сахрањиће се на постојећим

гробљима или на новим гробљима бораца која ће се у ту сврху подићи.

Решење о преношењу и сахрањивању посмртних остатака бораца, у смислу одредбе става 1. овог члана, доноси Секретаријат Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања.

Преношење и сахрањивање посмртних остатака бораца по решењу из става 2. овог члана организује надлежни орган народног одбора општине на чијем се подручју налазе растурени гробови и мања гробља ових бораца.

Члан 5.

Ради што лакшег сакупљања посмртних остатака бораца савезничких и страних армија сахрањених на територији Југославије и њиховог сахрањивања у одређена гробља, општински народни одбори дужни су да на подручју општине обезбеде од оштећења и уништења споменике, обележја и знакове на овим гробовима, као и да чувају све документе који се односе на те гробове.

Члан 6.

Гробља и гробови југословенских бораца у иностранству уређују се у складу са месним обичајима и, по правилу, на начин на који су уређена гробља и гробови бораца других држава, ако међудржавним споразумом између односне државе и Југославије није друкчије одређено.

Члан 7.

О уређивању и одржавању гробља и гробова бораца савезничких и страних армија стара се народни одбор општине на чијем се подручју ова гробља и гробови налазе.

О уређивању и одржавању гробља и гробова југословенских бораца у иностранству старају се југословенска дипломатска представништва и конзулати.

Члан 8.

О гробљима и гробовима бораца води се евиденција.

Евиденцију о гробљима и гробовима бораца из члана 2. тач. 2, 3. и 4. овог закона води Секретаријат Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања.

Републичким прописима утврдиће се који ће орган управе водити евиденцију о гробљима и гробовима бораца из члана 2. тачка 1. овог закона.

Члан 9.

Југословенска дипломатска представништва и конзулати, као и надлежни органи управе општинских народних одбора, дужни су да Секретаријату Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања достављају на његов захтев податке потребне за вођење евиденције о гробљима и гробовима бораца из члана 2. тач. 2, 3. и 4. овог закона

Члан 10.

Финансијска средства потребна за преношење и сахрањивање посмртних остатака бораца поменутих у члану 2. тач. 2, 3. и 4. овог закона и за уређивање и одржавање њихових гробља и гробова обезбеђују се у савезном буџету.

III. Прелазне и завршне одредбе

Члан 11.

Гробља и гробови припадника страних армија који нису обухваћени одредбама овог закона, а налазе се на територији Југославије, обележиће се и одржаваће се у складу са међународним обавезама Југославије.

Члан 12.

Секретаријат Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања стараће се о спровођењу овог закона.

Члан 13.

До доношења републичких прописа, предвиђених у члану 3. овог закона, у погледу уређивања и одржавања гробља и гробова југословенских бораца, Југословена ратних заробљеника, интернираних лица и других жртава непријатељског терора сахрањених на територији Југославије, примењују се одредбе Закона о заштити гробова бораца палих у народноослободилачком рату и жртава фашистичког терора („Службени лист ФНРЈ“, бр. 29/54).

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

756.

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ НА ВАНРЕДНЕ ПРИХОДЕ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА 1962. ГОДИНУ**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезних органа власти, проглашава се Закон о доприносу на ванредне приходе привредних организација за 1962. годину, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 54

29. децембра 1961. године
БеоградПредседник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.**З А К О Н****О ДОПРИНОСУ НА ВАНРЕДНЕ ПРИХОДЕ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА 1962. ГОДИНУ****Члан 1.**

Привредне организације које у 1962. години остваре ванредни приход, плаћају допринос на тај приход (допринос на ванредни приход).

Члан 2.

Сматраће се да је привредна организација остварила ванредни приход ако поред средстава за плаћање одређених личних доходака радника оствари средства чистог прихода преко износа од 6% од укупних основних и обртних средстава којима располаже у години за коју се врши расподела дохотка, или преко износа од 30% од одређених личних доходака ако је овај износ већи.

Укупна основна и обртна средства из става 1. овог члана увећавају се за износ отписа основних средстава који прелази 30%.

Под одређеним личним доходима подразумевају се лични доходи радника обрачунати на основу просечних личних доходака остварених у протеклој години у делатности којој привредна организација припада.

Изузетно од одредбе става 3. овог члана, за привредне организације унутрашње трговине за обрачун доприноса на ванредни приход примениће се јединствени просечни лични доходи ових организација, без обзира да ли се баве прометом на велике или прометом на мало.

Члан 3.

Део чистог прихода преко износа из члана 2. став 1. овог закона представља ванредни приход привредне организације.

Члан 4.

Допринос на ванредни приход плаћа се по стопи од 25% од износа ванредног прихода.

Допринос на ванредни приход обрачунава се пре обрачунавања доприноса за друштвене инвестиционе фондове.

Члан 5.

Допринос на ванредни приход привредних организација је приход федерације.

Члан 6.

Допринос на ванредни приход неће обрачунавати и плаћати комуналне привредне организације, привредне организације услужног занатства, угоститељске привредне организације и привредне организације које допринос из дохотка плаћају у пашалном износу.

Допринос на ванредни приход не обрачунавају и не плаћају ни установе које обрачунавају свој доходак као привредне организације.

Члан 7.

Привредна организација уврстиће се у ону групу организација привредних организација којој припада по својој делатности, сагласно прописаној номенклатури делатности.

Члан 8.

Привредне организације и одговорна лица у привредним организацијама који не обрачунавају и не уплате допринос на ванредни приход, казниће се за привредни преступ по одредбама Закона о доприносу из дохотка привредних организација.

Члан 9.

Ближе прописе о обрачунавању и плаћању доприноса на ванредни приход донеће савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 10.

Овај закон примењиваће се на завршне рачуне за 1961. годину.

Изузетно од одредбе претходног става привредне организације које су по важећим прописима обавезне да плаћају допринос за експлоатацију рудног блага у 1961. години могу одлучити да на завршне рачуне за 1961. годину примене Закон о доприносу на ванредан приход привредних организација који важи за 1961. годину.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1962. године.

757.

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИОШТВУ**

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и са-

везним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о јавном тужилоштву, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 61
29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛОШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилоштву („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/54 и 15/57) члан 31. мења се и гласи:
„Средства за финансирање Савезног јавног тужилаштва обезбеђују се у савезном буџету.

Предрачун прихода и расхода Савезног јавног тужилаштва саставља савезни јавни тужилац и подноси Савезном извршном већу.

Средства за финансирање републичког, покрајинског, окружних и средских јавних тужилаштва обезбеђују се у буџету народне републике.

Предрачун прихода и расхода републичког, покрајинског, окружних и средских јавних тужилаштва саставља републички јавни тужилац и подноси републичком извршном већу.

Законом народне републике може се одредити да се средства за финансирање окружних и средских јавних тужилаштва обезбеђују у буџетима срезова или општина.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1962. године.

758.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О СУДОВИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о судовима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 59
29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О СУДОВИМА

Члан 1.

У Закону о судовима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/54, 15/57, 52/57 и 24/59) члан 115. мења се и гласи:

„Средства за финансирање Савезног врховног суда обезбеђују се у савезном буџету, а средства за

филијацирање осталих судова — у буџетима народних република односно у буџету Аутономне Покрајине Војводине.

Законом народне републике може се одредити да се средства за финансирање окружних и средских судова обезбеђују у буџетима срезова или општина.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

759.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕДНИМ СУДОВИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени Закона о привредним судовима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 60
29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕДНИМ СУДОВИМА

Члан 1.

У Закону о привредним судовима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/54, 32/55 и 24/59) члан 95. мења се и гласи:

„Средства за финансирање Врховног привредног суда обезбеђују се у савезном буџету, а средства за финансирање осталих привредних судова — у буџетима народних република односно у буџету Аутономне Покрајине Војводине.

Законом народне републике може се одредити да се средства за финансирање окружних привредних судова обезбеђују у буџетима срезова или општина.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

760.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку, који је усвојила Савезна народна скуп-

штина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 62
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о парничном поступку („Службени лист ФНРЈ“, бр. 4/57) у члану 457. тачка 1. износ: „1.000.000“ замењује се износом: „3.000.000“.

Члан 2.

У члану 459. став 1. износ: „100.000“ замењује се износом: „500.000“.

Члан 3.

У члану 460. тачка 1. износ: „1.000.000“ замењује се износом: „3.000.000“.

Члан 4.

После члана 481. додаје се нови члан 481а, који гласи:

„О предлозима да се изда платни налог одлучује, без обзира на вредност предмета спора, месно надлежни окружни привредни суд.

Ако суд не усвоји предлог за издавање платног налога, или ако је против платног налога изјављен приговор а суд не одбаца приговор као неблаговремен или недозвољен, поступак се наставља пред судом који је надлежан према вредности предмета спора.“

Члан 5.

Предмете у којима парнични поступак покренут пре ступања на снагу овог закона још није правоснажно окончан, довршиће судови надлежни по досадашњим прописима.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1962. године.

761.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Закона о ратним војним инвалидима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 65
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине
Петар Стамболић, с. р.

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА

Члан 1.

У Закону о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/57, 44/58, 42/59, 48/59 и 10/61) у члану 22. став 1. износ: „10.000“ замењује се износом: „11.000“.

Члан 2.

У члану 23. став 2. у тачки 1. речи: „најмање 4.500, а највише 13.900“ замењују се речима: „до 15.500, у тачки 2. речи: „најмање 4.500, а највише 9.200“ замењују се речима: „до 10.000“ и у тачки 3. речи: „најмање 1.200, а највише 12.800“ замењују се речима: „до 14.500“.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

762.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Закона о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 66
29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

Члан 1.

У Закону о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/59, 48/59 и 10/61) у члану 11. став 1. износ: „1.550“ замењује се износом: „1.750“, а износ: „9.000“ замењује се износом: „10.000“.

Члан 2.

Повећање плата, пензија или инвалидског додатка извршено по Закону о изменама и допунама Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Одлуци о привременом додатку на пензије („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61) и Закону о изменама Закона о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), неће се узети у обзир при одређивању права на помоћ по Закону о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

763.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о јавним службеницима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године.

ПР бр 64

29. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с р.

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ЈАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

Члан 1.

У Закону о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60) у члану 68. став 4. брише се.

Члан 2.

У члану 72 став 2. мења се и гласи:

„(2) Плата помоћних службеника одређује се по прописима из члана 71. овог закона.“

Став 3. брише се.

Члан 3.

У члану 79. на крају става 2. додаје се нова реченица, која гласи: „Исто тако, оцењивању законитости не подлеже решења о положајној плати и посебном додатку службеника.“

Члан 4.

У члану 158. став 2. мења се и гласи:

„(2) Ближе прописе о одређивању положајних плата службеника савезних и републичких органа доноси старешина органа у сагласности са извршним већем.“

После става 2. додају се два нова става, који гласе:

„(3) Ближе прописе о одређивању положајне плате службеника јединица и установа Југословенске народне армије односно Државног секретаријата за послове народне одбране доноси Државни секретаријат за послове народне одбране.“

(4) Ближе прописе о одређивању положајне плате службеника народних одбора доноси народни одбор.“

Члан 5.

Чл. 159. и 160. бришу се.

Члан 6.

У члану 224. став 1. мења се и гласи:

„(1) Положајна плата судија и председника судова, као и јавних тужилаца и њихових заменика, утврђује се према звањима односно положајима.“

Ближе прописе о одређивању положајне плате судија и председника судова, као и јавних тужилаца и њихових заменика, доноси орган у чијем се буџету обезбеђују средства за финансирање суда односно јавног тужилаштва.“

Став 3. брише се.

Члан 7.

У члану 230. у ставу 1. на крају тачка се замењује зарезом и после тога додају се речи: „с тим да у погледу надлежности за доношење ближих прописа о одређивању положајне плате стручних сарадника и осталих службеника судова и јавних тужилаштва важе одредбе члана 224. став 1. овог закона“.

Члан 8.

Члан 237. мења се и гласи:

„(1) Положајна плата службеника просветних установа одређује се према радном месту, степену стручне спреме потребне за вршење послова радног места и према другим чиниоцима од утицаја на одређивање положајне плате.“

(2) Положајну плату службеника просветних установа утврђује оснивач. За службенике установа високог школства које се оснују законом, положајна плата утврђује се прописима извршног већа.

(3) Органи из става 2. овог члана могу утврђивање положајне плате службеника просветних установа пренети на органе управљања тих установа.“

Члан 9.

Члан 285. мења се и гласи:

„(1) Положајну плату службеника установа у области културе утврђује орган који врши права оснивача.“

(2) Орган из става 1. овог члана може утврђивање положајне плате пренети на органе управљања тих установа.“

Члан 10.

Члан 350. мења се и гласи:

„(1) Положајну плату службеника ветеринарских установа утврђује орган који врши права оснивача.“

(2) Орган из става 1. овог члана може утврђивање положајне плате пренети на органе управљања тих установа.“

Члан 11.

Члан 362. мења се и гласи:

„Положајну плату службеника завода за социјално осигурање утврђују извршни одбори завода.“

Члан 12.

Члан 372. мења се и гласи:

„Положајну плату утврђује највиши орган управљања установе.“

Члан 13.

У члану 382. став 1. речи: „о положајним платама“ бришу се.

Члан 14.

После члана 382. додаје се нови члан 382а, који гласи:

„Положајну плату службеника комора и задружних савеза утврђује управни одбор.“

Члан 15.

Члан 386 мења се и гласи:

„Положајна плата службеника Народне банке одређује се у границама које пропише управа у Народној банци.“

Члан 16.

Сагласно одредбама члана 9. Закона о изменама и допунама Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/60), основна плата од 1. јануара 1962. године заокружена износи месечно динара:

Платни разред	Основна плата
I ₁	45.000
I ₂	43.000
II ₁	40.000
II ₂	37.000
III	33.500
IV	30.500
V	28.500
VI	27.000
VII	25.500
VIII	24.000
IX	22.500
X	21.000
XI	19.500
XII	18.000
XIII	16.500
XIV	15.500
XV	14.500
XVI	13.500
XVII	13.000
XVIII	12.500
XIX	12.000
XX	11.500

Члан 17.

У буџетима политичкотериторијалних јединица може се предвидети до 15% средстава више за личне расходе у 1962. години. Ова средства користе се за повећање плата, за нова постављења и за напредовање службеника. До истог износа и за исту сврху могу се предвидети и средства за службенике организација на које се примењује Закон о јавним службеницима.

Ако би попуњавање нових радних места захтевало средства већа од оних која се предвиђају по одредби претходног става, народни одбор у таквом случају дужан је тражити сагласност надлежног извршног већа. При давању сагласности појединим општинама и срезovima, извршно веће водиће рачуна да укупно повећање средстава за повећање плата, нова постављења и напредовања службеника у народној републици не пређу износ од 15%.

Сагласност из претходног става није обавезна ако су средства већа од 15% потребна за повећање плата и постављење нових наставника у школама и другим установама за образовање и васпитање.

Приликом утврђивања висине средстава по одредбама претходних ставова узимаће се као основ за обрачунавање стање личних расхода на дан 31. XII 1961. године.

Члан 18.

У циљу проверавања могућности обезбеђења средстава за рад државних органа и унутрашње расподеле тих средстава по принципима дохотка, у појединим државним органима односно народним одборима и организацијама, који буду одређени могу се вршити одступања од досадашњих прописа о организацији, систематизацији радних места, начину финансирања и начину одређивања плата службеника.

У којим ће се државним органима односно народним одборима и организацијама и под којим условима вршити проверавање у смислу става 1. овог члана, одредиће Савезно извршно веће односно орган који оно одреди.

Члан 19.

Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу да прописује упутства за спровођење одредаба овог закона.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

764.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ ДРУШТВЕНИМ ИНВЕСТИЦИОНИМ ФОНДОВИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о измени и допуни Закона о доприносу друштвеним инвестиционим фондовима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П.Р. бр. 55

29. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ ДРУШТВЕНИМ ИНВЕСТИЦИОНИМ ФОНДОВИМА

Члан 1.

У Закону о доприносу друштвеним инвестиционим фондовима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61) у члану 4. став 1. стопа: „20%“ замењује се стопом: „30%“, а стопа: „10%“, на крају реченице, замењује се стопом: „20%“.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„До висине стопа из става 1. овог члана свака политичкотериторијална јединица може одредити различите стопе доприноса за привредне организације, водећи рачуна о условима и резултатима рада привредне организације односно о односу величине фондова према личним доходима и расположивим средствима.“

Члан 2.

После члана 4. додаје се нови члан 4а, који гласи:

„На средства чистог прихода који привредне организације унесу у пословни фонд и фонд заједничке потрошње до краја 1962. године неће се примењивати стопе из члана 4. став 1. овог закона, већ ће се примењивати стопе које су важиле до 31. XII 1961. године.“

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

765.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О УСТАНОВЉЕЊУ ОБАВЕЗНИХ РЕЗЕРВИ ФОНДОВА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Фе-

деративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о допунама Закона о установљењу обавезних резерви фондова, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 53
29 децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ДОПУНАМА ЗАКОНА О УСТАНОВЉЕЊУ ОБАВЕЗНИХ РЕЗЕРВИ ФОНДОВА

Члан 1.

У Закону о установљењу обавезних резерви фондова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/61) после члана 5. додају се два нова члана, који гласе:

„Члан 5а.

Народне републике могу за фондове из члана 1. став 1. овог закона, осим за савезне фондове, установљавати посебне обавезне резерве.

Највиши процент по коме се врши образовање посебних обавезних резерви из става 1. овог члана утврђује се савезним друштвеним планом односно посебном одлуком Савезне народне скупштине.

Народне републике могу, у оквиру процента из става 2. овог члана, утврђивати различите проценте за одређене фондове.

Процент по коме се врши образовање посебних обавезних резерви из овог члана примењује се на основицу из члана 4. овог закона.

Члан 5б.

Посебне обавезне резерве из члана 5а. овог закона полажу се као депозит код банке народне републике, а ако ова не постоји — код оне пословне банке која врши послове банке народне републике.

Средства депозита из става 1. овог члана могу се користити, по посебним прописима народне републике, за кредитирање обртних средстава у привреди.“

Члан 2.

У члану 9. после речи: „друштвени фондови за школство“ додају се речи: „и Општи инвестициони фонд“.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

766.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ БУЏЕТИМА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децем-

бра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 56
29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ БУЏЕТИМА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА

Члан 1.

У Закону о доприносу буџетима из личног дохотка радника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61 и 44/61) члан 10. мења се и гласи:

„Допринос буџетима из личног дохотка радника је приход буџета општине и других политичкотериторијалних јединица на чијем се подручју налази пребивалиште радника из чијег се личног дохотка плаћа овај допринос, ако овим законом није друкчије одређено.

Процент учешћа политичкотериторијалних јединица у доприносу буџетима из личног дохотка радника одређује се посебним савезним законом.“

Члан 2.

У члану 12. став 1. мења се и гласи:

„Општински народни одбор, на седницама оба већа, може прописати за раднике и службенике појединих грана привреде, група привредних организација или појединих привредних организација, пословних или погонских јединица, као и за раднике и службенике државних органа, установа, друштвених и других организација, на свом подручју, допунски допринос буџетима из личног дохотка, који не може бити већи од 10% од износа доприноса буџетима из личног дохотка који се плаћа по одредбама овог закона.“

У истом члану додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Општински народни одбор, на седницама оба већа, може прописати и виши процент допунског доприноса буџетима из личног дохотка, али највише до 15%, с тим да се разлика између износа доприноса који се добије применом процента из става 1. и овог става може употребити искључиво за финансирање школства.

Допунски допринос буџетима из личног дохотка из ст. 1. и 2. овог члана је приход буџета оне општине која је прописала овај допринос.“

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Члан 3.

У члану 27. став 2. мења се и гласи:

„Народне републике могу прописати да се из доприноса буџетима из личног дохотка радника издваја за друштвене фондове за школство и више од 10% на терет дела који после расподеле остаје народној републици и народним одборима на њеној територији.

Народни одбор прописаће висину доприноса за друштвене фондове за школство који ће се издвајати из дела доприноса буџетима из личног дохотка који њима припадају.“

Члан 4.

Члан 35. мења се и гласи:

„Допринос буџетима из личног дохотка плаћа се у општини на чијем се подручју налази пребивалиште радника из чијег се личног дохотка плаћа овај допринос“

Допунски допринос буџетима из личног дохотка (члан 12) плаћа се у оној општини на чијем се подручју налази седиште или пребивалиште исплатиоца личног дохотка из кога се плаћа овај допринос односно у оној општини на чијем се подручју налази седиште пословне или погонске јединице у којој је радник радио.“

Члан 5.

Члан 30. брише се.

Члан 6.

Одредбе овог закона примењиваће се од 1. јануара 1962. године, с тим да се допринос буџетима из личног дохотка оствареног у 1961. години плаћа по досадашњим прописима иако се исплата тог дохотка врши у 1962. години.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

767.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУѢТИМА И ФИНАНСИРАЊУ САМОСТАЛНИХ УСТАНОВА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о буџетима и финансирању самосталних установа, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 57

20. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУѢТИМА И ФИНАНСИРАЊУ САМОСТАЛНИХ УСТАНОВА

Члан 1.

У Закону о буџетима и финансирању самосталних установа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/59 и 23/61) у члану 29. став 1. мења се и гласи:

„Од прихода остварених из заједничких извора прихода (заједнички приходи) на територији народне републике, народној републици, срезовима и општинама припада укупно 90%, а федерацији 10%.“

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

После новог става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Законом народне републике утврђује се у јединственом проценту и најмањи удео који припада општини у заједничким приходима оствареним на њеном подручју.“

У ставу 6. речи: „по ставу 2“ замењују се речима: „по ставу 3.“

У ставу 7. речи: „ставу 3“ замењују се речима: „ставу 2.“

Члан 2.

Члан 30. брише се.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

768.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ПЛАТНОГ ПРОМЕТА СА ИНОСТРАНСТВОМ (ДЕВИЗНОГ ЗАКОНА)

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизног закона), који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 63

29. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ПЛАТНОГ ПРОМЕТА СА ИНОСТРАНСТВОМ (ДЕВИЗНОГ ЗАКОНА)

Члан 1.

У Закону о регулисању платног промета са иностранством (Девизног закону) — („Службени лист ФНРЈ“, бр. 86/46) члан 16а. мења се и гласи:

„Привредна организација или самостална установа казниће се за привредни преступ:

1) за повреду одредаба члана 15. тач. 1, 3, 9 и 17. овог закона новчаном казном од 50.000 до 2.000.000 динара, а ако су проузроковане теже последице — до 5.000.000 динара;

2) за повреду одредаба члана 15. тач. 11. до 15. и 24. до 26. овог закона новчаном казном од 30.000 до 1.000.000 динара, а ако су проузроковане теже последице — до 3.000.000 динара.

Привредна организација или самостална установа казниће се и за покушај привредног преступа из става 1. овог члана.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној организацији или самосталној установи, и то за привредни преступ из тачке 1 — новчаном казном од 100.000 динара, а за привредни преступ из тачке 2 — новчаном казном до 50.000 динара.“

Члан 2.

Члан 16б. мења се и гласи:

„Привредна организација или самостална установа казниће се за привредни преступ новчаном казном од 10.000 до 2.000.000 динара, а ако су проузроковане теже последице — до 3.000.000 динара, ако изврши исплату страних средстава плаћања пре него што је коначно закључен уговор са иностранством или ако изврши исплату већег износа страних средстава плаћања него што износи дуговањс.“

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној организацији или самосталној установи новчаном казном до 50.000 динара.“

Члан 3.

У члану 16в. став 1. мења се и гласи:

„У случају прекршаја из члана 15. тач. 1, 2, 3, 7, 15, 17, 18, и 26. овог закона може се поред новчане казне изрећи и заштитна мера одузимања пречмета прекршаја у целини или делимично, а у случају прекршаја из члана 15. тач. 1, 3, и 26. може се изрећи и заштитна мера одузимања превозног сред-

ства ако су његова тајна односно скривита места била искоришћена за скривање предмета прекршаја.“

Члан 4.

Члан 17. мења се и гласи:

„Административно-казнени поступак за прекршаје из члана 15. овог закона не може предузети кад протекну три године од дана извршења прекршаја. Застаревање се прекида сваком радњом надлежног органа која је управљена на вођење административно-казненог поступка против учиниоца прекршаја. После сваког прекида застаревање почиње поново тећи, али се поступак не може ни у ком случају предузети по истеку шест година од дана извршења прекршаја.

Изречена казна и заштитна мера за прекршаје не може се извршити кад протекну три године од дана правоснажности решења о прекршају. Застаревање се прекида сваком радњом надлежног органа која је управљена на извршење казне. После сваког прекида застаревање почиње поново тећи, али застарелост извршења казне и заштитне мере настаје у сваком случају по истеку шест година од дана правоснажности решења о прекршају.“

Члан 5.

Члан 23. мења се и гласи:

„Приходи од новчаних казни изречених због привредног преступа и прекршаја, као и вредност средстава плаћања и других предмета одузетих по овом закону, уплаћују се у савезни буџет.“

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

769.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о доприносу за стамбену изградњу, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П.Р. бр. 58

29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСУ ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ

Члан 1.

У Закону о доприносу за стамбену изградњу („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/61) члан 7. мења се и гласи:

„Допринос за стамбену изградњу плаћа се у фонд за стамбену изградњу оне општине, на чијем се подручју налази пребивалиште радника на чији се лични доходак односно примања обрачунава и плаћа тај допринос, осим ако прописима Савезне народне скупштине није за поједине привредне организације, државне органе или установе одређено да овај допринос у целини или делимично уплаћују у републички фонд за стамбену изградњу.“

Изузетно, законом народне републике може се прописати да се у 1962. години до 50% доприноса за стамбену изградњу уплаћује у фонд за стамбену изградњу оне општине на чијем се подручју налази седиште односно пребивалиште исплатиоца личног дохотка радника.

Допринос за стамбену изградњу уплаћује се у роковима и на начин који су одређени за уплаћивање доприноса буџетима из личног дохотка радника.“

Члан 2.

У члану 8. додаје се нови став 2, који гласи:

„Одредба члана 7. став 2. овог закона важи и у погледу уплаћивања доприноса за стамбену изградњу на примања лица из става 1. овог члана.“

Члан 3.

У члану 10. став 1. речи: „а 20% у фонд за стамбену изградњу општине код које се уплаћује допринос буџетима.“ замењују се речима: „а 20% у фонд за стамбену изградњу општине одређене у члану 7. ст. 1. и 2. овог закона.“

Члан 4.

Одредбе овог закона примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, допринос за стамбену изградњу на личне дохотке остварене у 1961. години плаћаће се по досадашњим прописима иако се исплата тих доходака врши у 1962. години.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

770.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОМ НАДЗОРУ НАД ЖИВОТНИМ НАМИРНИЦАМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Основног закона о здравственом надзору над животним намирницама, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П.Р. бр. 70

29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОМ НАДЗОРУ НАД ЖИВОТНИМ НАМИРНИЦАМА

Члан 1.

У Основном закону о здравственом надзору над животним намирницама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/56) члан 59. мења се и гласи:

„Привредна организација, самостална установа или друштвена организација која врши привредну делатност казниће се за преступ новчаном казном до 5.000.000 динара:

- 1) ако стави у промет намирнице шkodљиве по здравље или покварене (чл. 9. и 10);
- 2) ако произведе намирнице од сировина шkodљивих по здравље или покварених (чл. 9. и 10);
- 3) ако стави у промет фалсификоване намирнице (члан 11);

4) ако за бојење намирница употреби боје које су штетљиве по здравље или садрже материје штетљиве по здравље (члан 13);

5) ако за конзервирање намирница употреби хемијска средства која нису дозвољена за конзервирање намирница (члан 14);

6) ако употреби материјал за паковање који долази у непосредан додир са намирницама, који садржи састојке штетљиве по здравље (члан 16);

7) ако при рекламирању, оглашавању или нудењу на продају намирница наведе податке који не одговарају подацима из декларације односно подацима датим приликом регистрације (члан 21);

8) ако поступи противно наређењима односно решењима за примену мера обезбеђења у погледу стављања у промет, увоза, располагања или уништења намирница (чл. 46, 47. и 49. до 51);

9) ако омогући да намирнице чија је употреба или прерада дозвољена само за друге сврхе (члан 46), буду употребљене за исхрану људи.

За преступ из става 1. овог члана изрећи ће се поред новчане казне и заштитна мера одузимања имовинске користи, ако је она стечена извршеним преступом.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се новчаном казном до 100.000 динара и одговорно лице у привредној организацији или самосталној установи односно у друштвеној организацији која врши привредну делатност."

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

771.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ БИЉА ОД БОЛЕСТИ И ШТЕТОЧИНА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Основног закона о заштити биља од болести и штеточина, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 69

29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

З А К О Н

О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ БИЉА ОД БОЛЕСТИ И ШТЕТОЧИНА

Члан 1.

У Основном закону о заштити биља од болести и штеточина („Службени лист ФНРЈ“, бр. 26/54) у члану 53. став 1. реч: „повреду“ замењује се речима: „привредни преступ“.

Став 2. брише се.

Члан 2.

У члану 58. став 1. после речи: „казниће се“ додају се речи: „за привредни преступ“.

У ставу 2. речи: „тачке 2)“ бришу се.

Члан 3.

Члан 61. мења се и гласи:

„Поред новчане казне за прекршаје из чл. 59. и 60. овог закона, може се према учиниоцу прекр-

шаја изрећи и заштитна мера одузимања предмета и производа којим је прекршај учињен или који су настали извршењем прекршаја.“

Члан 4.

У члану 62. ст. 2. и 3. бришу се.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ.“

772.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТОКЕ ОД СТОЧНИХ ЗАРАЗА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Основног закона о заштити стоке од сточних зараза, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 67

29. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

З А К О Н

О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТОКЕ ОД СТОЧНИХ ЗАРАЗА

Члан 1.

У Основном закону о заштити стоке од сточних зараза („Службени лист ФНРЈ“, бр. 26/54) у члану 66. став 1. реч: „повреду“ замењује се речима: „привредни преступ“.

Став 2. брише се.

Члан 2.

У члану 73. ст. 2. и 3. бришу се.

Члан 3.

Члан 74. мења се и гласи:

„Поред новчане казне за прекршаје из чл. 71. и 72. овог закона, може се према учиниоцу прекршаја изрећи и заштитна мера одузимања предмета и производа којима је прекршај учињен или који су настали извршењем прекршаја.“

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ.“

773.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРОМЕТУ СЕМЕНСКЕ РОБЕ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о промету семенске робе, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на

седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године.

П. Р. бр. 68
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

2) Уредба о допунама Уредбе о привредним организацијама за трговинске услуге („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/61)

Савезна народна скупштина

СНС/А/108
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
Др Младен Ивековић, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРО- МЕТУ СЕМЕНСКЕ РОБЕ

Члан 1.

У Закону о промету семенске робе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/54) у члану 21, став 1. после речи: „са самосталним финансирањем“ додају се речи: „за привредни преступ“.

Члан 2.

У чл. 21. и 22. речи: „установа са самосталним финансирањем“ замењују се речима: „самосталне установе“ у одговарајућем падежу.

Члан 3.

У члану 23. став. 1. тачка 2. и став 2. тачка 2. речи: „на самосталном финансирању“ замењују се речима: „самостална установа“.

Члан 4.

Члан 24. мења се и гласи:
„Поред новчане казне за прекршаје из чл. 22. и 23. овог закона, може се према учиниоцу прекршаја изрећи заштитна мера одузимања предмета односно производа којима је прекршај учињен или који су настали извршењем прекршаја.“

Члан 5.

У члану 25. ст. 1. и 2. бришу се.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

774.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О ПОТВРДИ УРЕДАБА САВЕЗНОГ ИЗВРШНОГ ВЕЋА

Потврђују се уредбе које је Савезно извршно веће донело на основу овлашћења из тачке II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему, и то:

1) Уредба о измени Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/61),

775.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О НАЧИНУ ФИНАНСИРАЊА ИНВЕСТИЦИЈА КОЈЕ ПРЕДСТАВЉАЈУ ПРОИЗВОДНУ РЕЗЕРВУ ДРЖАВНОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА ПОСЛОВЕ НА- РОДНЕ ОДБРАНЕ У ОДРЕЂЕНИМ ПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

1. Финансирање инвестиција из средстава Општег инвестиционог фонда предвиђених за војну индустрију, уколико се односи на набавку основних средстава која у одређеним привредним организацијама представљају производну резерву Државног секретаријата за послове народне одбране, вршиће се без обавезе враћања.

Износ средстава додељен привредној организацији по ставу 1. ове тачке, уноси се у њен пословни фонд.

2. Кредити из Општег инвестиционог фонда, одобрени до ступања на снагу ове одлуке привредним организацијама за финансирање набавке основних средстава из тачке 1. став 1. ове одлуке, претварају се у финансирање без обавезе враћања.

Износи из става 1. ове тачке уносе се у пословни фонд привредних организација.

3. Државни секретаријат за послове народне одбране, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за индустрију прописане, на која ће се основна средства одређених привредних организација применити ова одлука.

4. Ближе прописе за спровођење ове одлуке доноси, по потреби, Државни секретаријат за послове народне одбране.

5. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС(А)115
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
Др Младен Ивековић, с. р.

776.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ДОДЕЉИВАЊУ СРЕДСТАВА ИЗ ПРИВРЕДНИХ РЕЗЕРВИ ФЕДЕРАЦИЈЕ

1. Из средстава привредних резерви федерације која се образују сходно одредби главе XX Савезног друштвеног плана за 1961. годину, додељује се, без обавезе враћања, савезном буџету за 1961. годину, и то:

Милиона
динара

1) на име остатка регреса за бродове прекоморске пловидбе испоручене до краја 1961. године, из оквира програма за 1957—1961. годину, износ од — — — — —	3.318
2) за давање регреса за прекоморске бродове по програму изградње за 1961—1965. годину, за фазе изградње извршене у 1961. години, износ од — — — — —	2.600

2. Ближе прописе за извршење тачке 1. ове одлуке донеће савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за саобраћај и везе.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС/А/126

29. децембра 1961. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

др Младен Ивковић, с. р.

777.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ОВЛАШЋЕЊУ ОДРЕЂЕНИХ САВЕЗНИХ ОРГАНА ДА УТВРДЕ НОМЕНКЛАТУРУ ПРИВРЕДНИХ И НЕПРИВРЕДНИХ ДЕЛАТНОСТИ

1. Ради омогућавања праћења извођења друштвених планова и успешног извршавања задатака службе статистике, Службе друштвеног књиговодства и одређених државних органа, савезним прописом утврдиће се номенклатура привредних и непривредних делатности, према врсти делатности.

2. Овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за опште привредне послове да, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, одреди начин и поступак распоређивања привредних организација, установа, друштвених организација и државних органа у одговарајуће области, гране односно групације — према номенклатури привредних и непривредних делатности.

Прописима донетим на основу овлашћења из става 1. ове тачке може се предвидети да се против решења о распоређивању може покренути управно-рачунски спор у смислу Закона о друштвеном књиговодству.

3. Надлежни савезни државни органи прописаће намену и обавезност номенклатуре привредних и непривредних делатности, а Секретаријат Савезног извршног већа за рад, у сагласности са Савезним извршним већем — обавезност вођења статистике запосљености, личних доходака и продуктивности рада.

4. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС/А/117

29. децембра 1961. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

др Младен Ивковић, с. р.

778.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ОДРЕЂИВАЊУ СРЕДСТАВА КОЈИМА ЋЕ ФЕДЕРАЦИЈА ПОМАГАТИ ИЗГРАДЊУ И ОПРЕМАЊЕ ОДРЕЂЕНИХ УНИВЕРЗИТЕТСКИХ ОБЈЕКТА ОД 1961. ДО 1965. ГОДИНЕ

1. У циљу подстицања развоја материјалне основе за школовање на факултетима кадрова за потребе привреде и појединих друштвених служби, федерација ће својим средствима у износу од 15.000 милиона динара помагати у периоду од 1961. до 1965. године изградњу и опремање објеката пољопривредних, шумарских, ветеринарских, техничких, филозофских и природно-математичких факултета или њима одговарајућих високих школа, као и хемијских и физичких института који у целини служе универзитетима.

2. Средства из тачке 1. ове одлуке расподелаће на народне републике Савезно извршно веће према мерилима које оно одреди.

3. Средства која ће се у појединој години додељивати народним републикама у оквиру укупних износа одређених расподелом коју ће извршити Савезно извршно веће према тачки 2. ове одлуке, утврђиваће се савезним буџетом за односну годину.

Неутошрена средства преносе се из једне године у наредну годину.

4. Објекте на које ће се трошити средства предвиђена овом одлуком одредиће републичка извршна већа у складу са републичким друштвеним плановима.

5. Народне републике могу користити средства федерације предвиђена овом одлуком ако из својих средстава или из средстава осталих инвеститора који учествују у изградњи и опремању одговарајућих објеката исплате најмање 50% од износа ситуација односно фактура за извршене радове или набавке предвиђене у одређеној години за сваки објект појединачно.

6. У средстава из тачке 1. ове одлуке урачунава се и износ од 3.000 милиона динара, који је предвиђен у савезном буџету за 1961. годину за намене предвиђене у овој одлуци.

7. Ближе услове и начин на који ће се користити средства предвиђена овом одлуком одредиће Савезно извршно веће.

8. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Савезна народна скупштина

СНС/А/94

29 децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник Већа произвођача, Председник Савезног већа,
Пашко Ромац, с. р. Др Младен Ивковић, с. р.

779.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28 децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28 децембра 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О СРЕДСТВИМА ЗА ДАВАЊЕ НАКНАДЕ САОБРАЋАЈНИМ ПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА ПОВЛАСТИЦЕ У ПУТНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ У 1962. ГОДИНИ

1. Средства за давање накнаде саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају (накнада) у 1962. години обезбеђују сви исплатиоци личних доходака, пензија и инвалидских припадности и приватни послодавци.

Накнада се обрачунава и плаћа на свако примање на које се обрачунава и плаћа допринос буџетима из личног дохотка, као и на износ пензија и инвалидских припадности.

Изузетно од одребе става 2. ове тачке у основу за обрачунавање накнаде не улазе лична примања из привременог радног односа лица запослених у пољопривредним организацијама.

2. Накнада се обрачунава применом стопе од 1% на основу коју чине бруто износи личних доходака, пензија и инвалидских припадности, а плаћа се на посебан рачун код банке у роковима и

на начин који су предвиђени за уплаћивање доприноса буџетима из личног дохотка.

Ако се редовни доприноси из личног дохотка плаћају према паушалним основицама, као основица за обрачунавање накнаде служе те паушалне основице, а ако се редовни доприноси из личног дохотка плаћају у паушалним износима, основицу за обрачунавање накнаде чини нето примање (тачка 1. став 2) увећано за паушалне износе редовних доприноса из личног дохотка.

3. Накнада се плаћа из средстава из којих се исплаћују примања из тачке 1. став 2. ове одлуке.

4. Привредне организације железничког, поморског, речвог, ваздушног и друског саобраћаја оствариваће накнаду за повластице на начин и под условима које пропише савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за саобраћај и везе.

Ако средства за накнаду по овој одлуци не буду довољна за предвиђене сврхе, разлика ће се подмирити из средстава савезног буџета за 1962. годину.

5. Савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за саобраћај и везе, прописаће услове под којима лица слободних професија која су по досадашњим прописима имала право на повластицу у путничком саобраћају за коришћење годишњег одмора, могу задржати то право.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за послове финансија да, по потреби, донесе прописе за примену ове одлуке.

6. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Савезна народна скупштина

СНС(А)114

29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник Већа произвођача, Председник Савезног већа,
Пашко Ромац, с. р. Др Младен Ивковић, с. р.

780.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28 децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28 децембра 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О ДОДЕЉИВАЊУ СРЕДСТАВА ИЗ ПРИВРЕДНИХ РЕЗЕРВИ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА ИСПЛАТУ РЕГРЕСА У ОБЛАСТИ РОБНОГ ПРОМЕТА

1. Из средстава привредних резерви федерације које се образују сходно одредби става 1. главе XX Савезног друштвеног плана за 1961. годину, додељује се без обавезе враћања савезном буџету за 1961. годину 4.800 милиона динара за исплату регреса у области робног промета.

2. Ближе пописе за примену ове одлуке донеће, по потреби, савезни Државни секретаријат за пос-

лове робног промета, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС/А/96
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
Др Младен Ивковић, с. р.

781.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН САВЕЗНОГ ДРУШТВЕНОГ ФОНДА ЗА ШКОЛСТВО ЗА 1961. ГОДИНУ

Даје се сагласност на финансијски план Савезног друштвеног фонда за школство за 1961. годину, који је донео Управни одбор Савезног друштвеног фонда за школство на својим седницама од 28. јуна 1961. године и од 10. октобра 1961. године, чији приходи износе 1.238.000.000 динара, а расходи — 1.238.000.000 динара.

Савезна народна скупштина

СНС(А)93
29. децембра 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
Др Младен Ивковић, с. р.

782.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О УВОЂЕЊУ ПОСЕБНОГ ДОДАТКА НА ПЕНЗИЈЕ У 1962. ГОДИНИ

1. Уживаоцима личних, породичних и инвалидских пензија и уживаоцима других примања из ин-

валидског осигурања која се одређују од просечних пензијских основа, исплаћиваће се у 1962. години посебан додатак у одређеном проценту од износа њихове пензије, и то:

% од износа пензије	за уживаоце разврстане у
4,6%	Ia осигуранички разред
5,1%	I „ „
5,7%	II „ „
6 1/2%	III „ „
6,7%	IV „ „
7,2%	V „ „
7,7%	VI „ „
8,3%	VII „ „
8,6%	VIII „ „
9,3%	IX „ „
9,7%	X „ „
10,5%	XI „ „
11,3%	XII „ „
11,7%	XIII „ „
12,6%	XIV „ „
13 5/10%	XV „ „
13,9%	XVI „ „
14,6%	XVII „ „
15,3%	XVIII „ „
16,0%	XIX „ „
16,2%	XX „ „

Уживаоцима пензије којима се уз пензију исплаћује и заштитни додатак, исплаћиваће се посебан додатак обрачунава у проценту из става 1. ове тачке од износа укупних примања који чини пензија са заштитним додатком.

Посебан додатак исплаћује се тромесечно унапред, за свако календарско тромесечје.

2. Посебан додатак за поједино календарско тромесечје припада уживаоцима који имају право на пензију првог дана односног тромесечја.

3. Изузетно од тачке 1. ове одлуке, посебан додатак не припада: запошљеним уживаоцима пензије којима се због тога исплаћује само одређени део пензије или им се пензија не исплаћује, запошљеним уживаоцима инвалидине, уживаоцима пензије и инвалидине који живе у иностранству, уживаоцима којима пензија припада из осигурања на основу уговора, нити уживаоцима којима је пензија одређена од просека примања који премаша највећи износ предвиђен у тачки 7. ове одлуке.

4. Износ додатка који учесницима народноослободилачког рата и шпанског грађанског рата припада по члану 265а, Закона о пензијском осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/57, 27/59, 48/59 и 10/61), одређиваће се у висини разлике између просека остварених личних доходака односно плате и износа од 24.000 динара.

5. Исплату посебног додатка вршиће заводи за социјално осигурање надлежни за исплату пензија, по службеној дужности и без доношења решења, и то за свако календарско тромесечје у току првог месеца односног тромесечја.

6. Посебан додатак по овој одлуци неће се урачунавати у приход уживаоца пензије односно његовог домаћинства који се узима у обзир за стицање или губитак неког права.

7. Осигураницима који ће право на пензију остваривати у 1962. години, до доношења нових законских прописа о пензијском систему у просечан месечни износ примања према коме се осигураник разврстава у осигуранички разред ради одређивања пензијског основа, узимаће се само лични доходи остварени пре 1. јануара 1962. године, и то највише до износа од 140 000 динара.

Изузетно од става 1. ове тачке, осигуранику који је ступио у осигурање у току 1962. године, за разврставање у осигуранички разред ради одређивања пензијског основа узмеће се лични доходи остварени у 1962. години до највишег износа одређеног у том става.

8. Ближе прописе за спровођење ове одлуке доносе, по потреби, Секретаријат Савезног извршног већа за рад.

9. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС(А)121

29. децембра 1961. године

Београд

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

Др Младен Ивековић, с. р.

783.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезних органа власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О УСТУПАЊУ ЗАШТИТНИМ РАДИОНИЦАМА ЗА ПРОФЕСИОНАЛНУ РЕХАБИЛИТАЦИЈУ И ЗАПОШЉАВАЊЕ ИНВАЛИДА САВЕЗА ГЛУВИХ ЈУГОСЛАВИЈЕ ДОПРИНОСА БУЏЕТИМА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА

1. Заштитним радионицама за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида Савеза глувих Југославије уступа се допринос буџетима из личног дохотка радника наплаћен од њих од 1. августа 1968. године до 31. децембра 1961. године.

2. Од износа наплаћеног доприноса буџетима из личног дохотка радника из тачке 1. ове одлуке употребити се: 50% за изградњу Центра за професионалну рехабилитацију глувих у графичкој струци у Београду, а 50% унеће заштитне радионице у своје фондове.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС(А) 127

29. децембра 1961. године

Београд

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

др Младен Ивековић, с. р.

784.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезних органа власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О КАМАТНИМ СТОПАМА НА ФОНДОВЕ У ПРИВРЕДИ

1. У Одлуци о каматним стопама на фондове у привреди („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61 и 26/61) у тачки 2. под 1 после речи: „железаре,“ додаје се реч: „коксар,“.

У одредби под 2 под а) реч: „складишта“ замењује се речима: „предузећа за лучко-претоварне услуге“, а речи: „предузећа за утовар, истовар и ускладиштење робе у речним и језерским пристаништима и железничким станицама“ замењују се речима: „предузећа пристаништа и предузећа за претоварне услуге у речним и језерским пристаништима и железничким станицама“.

У одредби под 2 под б) тачка и зарез брише се и додају се речи: „(продаји) на унутрашњем тржишту. Ова се одредба односи и на спољнотрговинске привредне организације само за промет (продају) прехранбених производа домаћег порекла,“.

У одредби под 3 текст под б) брише се.

У одредби под 3 текст под в) постаје текст под б) и у њему се речи: „и предузећа за производњу учила“ бришу.

У одредби под 3 текст под г) постаје текст под в) и после речи: „саобраћаја“ додају се речи: „и предузећа за аеродромске услуге“.

У одредби под 3 текст под д), б) и е) постаје текст под г), д) и б).

2. У тачки 3. у одредби под 3 на крају текста брише се тачка и додају се речи: „и предузећа за путеве,“.

После одредбе под 3 додаје се нова одредба под 4, која гласи:

„4) туристички бирои основани од стране туристичких друштава или општинских народних одбора у местима где не постоје друге туристичке привредне организације или њихове пословне јединице.“.

3. После тачке 4. додаје се нова тачка 4а, која гласи:

„4а. До доношења закона о фонду за финансирање инвестиција у привредно неразвијеним подручјима, друштвени инвестициони фондови, политичкотериторијалних јединица са територија народних република Македоније и Црне Горе и подручја Аутономне Косовско-Метохијске Области ослобођавају се од плаћања камате на фондове у привреди у 1961. и 1962. години.“

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Савезна народна скупштина

СНС(А)101

29. децембра 1961. године

Београд

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

Др Младен Ивековић, с. р.

785.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О СТОПАМА ДОПРИНОСА ИЗ ДОХОТКА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1. У Одлуци о стопама доприноса из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61 и 44/61) у тачки 2. под 1 на крају тачка и зарез замењује се зарезом и после тога додају се речи: „предузећа индустрије украсног камена; предузећа која се баве индустријском експлоатацијом шума; привредне организације за производњу резане грађе (пилане) и привредне организације за производњу намештаја;“.

У одредби под 2 речи: „предузећа за утовар, истовар и ускладиштење робе у речним и језерским пристаништима и железничким станицама и предузећа лука и складишта;“ замењују се речима: „предузећа лука; предузећа за лучко-претоварне услуге; предузећа пристаништа; предузећа за претоварне услуге у речним и језерским пристаништима и железничким станицама; предузећа за путеве и предузећа за аеродромске услуге;“.

У одредби под 6 тачка и зарез брише се и додају речи: „(продаји) на унутрашњем тржишту. Ова одредба односи се и на спољнотрговинске привредне организације само за промет (продају) прехранбених производа домаћег порекла;“.

Одредбе под 8 и 10 мењају се и гласе:

„8) сервиси за књиговодствене услуге;

10) туристички бирои основани од стране туристичких друштава или општинских народних одбора у местима где не постоје друге туристичке привредне организације или њихове пословне јединице.“

2. У тачки 3. после речи: „прађевинско-занатске привредне организације“ ставља се зарез и после тога додају се речи: „као и туристичке привредне организације“.

3. У тачки 4. став 1. брише се.

У ставу 2, који постаје став 1, после речи: „Новинско-издавачка предузећа“ додају се речи: „и издавачка предузећа“.

4. После тачке 5. додаје се нова тачка 5а, која гласи:

„5а. Изузетно од одредбе тачке 1. ове одлуке, привредне организације које се баве производњом каустичне и калциниране соде по амонијачном поступку, не плаћају у 1961. години допринос из дохотка.“

5. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године, осим одредаба тач. 1, ст. 1, 2, 3. и 4. под 10, и тач. 2. и 3. које се примењују и за целу 1961. годину.

Савезна народна скупштина

СНС(А)102

29. децембра 1961. године

Београд

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

Др Младен Ивековић, с. р.

786.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О СТОПАМА ДОПРИНОСА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. У Одлуци о стопама доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/59, 27/60, 44/60 и 8/61) у тачки 13а. став 1. речи: „у 1960. и 1961. години“ замењују се речима: „у 1960, 1961. и 1962. години“.

У ст. 5. и 6. речи: „у 1960. односно 1961. години“ замењују се речима: „у 1960, 1961. односно 1962. години“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Савезна народна скупштина

СНС(А)116

29. децембра 1961. године

Београд

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

Др Младен Ивековић, с. р.

787.

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 28. децембра 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. децембра 1961. године, донела је

П Р Е П О Р У К У

О РАСПОДЕЛИ ЧИСТОГ ПРИХОДА У РАДНИМ КОЛЕКТИВИМА

Достигнути степен развоја нашег друштвено-економског система, а посебно развоја радничког самоуправљања, омогућили су да се у току последњих година у већем броју привредних организација изграђују у суштини нови облици расподеле и самоуправљања, којима се развијају и нови друштвени односи у радним колективима. Ове године створени су још повољнији услови за тај развој. Проширена је материјална основа делатности радних колектива и још више је повећан утицај непосредних произвођача на формирање дохотка и његову расподелу.

У таквим условима 1961. година значила је период интензивне изградње система унутрашње расподеле, као и даљег развоја самоуправљања у привредним организацијама. Радни колективи и њихови органи управљања утврђивали су нове материјалне и друштвене односе самостално донесеним правилима, правилницима о расподели и другим својим актима од основног значаја за живот и рад колектива.

Позитивна и широка оријентација у колективима на стварање економских јединица у којима радни људи, заинтересовани за остваривање већег дохотка, непосредно сагледавају проблеме привређивања и

својом активношћу и одлукама утичу на боље резултате, доприноси томе да се пажња и интерес радних људи од уског броја питања везаних за рад на радном месту проширује на проблематику организације производње, тржишта и рационалнијег привређивања уопште.

Новим правилима уводе се такви облици унутрашње расподеле који обезбеђују зависност личног дохотка радника и од резултата његовог рада и од резултата привређивања његове економске јединице и предузећа као целине. Непосредни произвођачи добивају нова права и одговорности на подручју радних односа, проширене репродукције, и другде.

Тиме се стварају услови за доследнију и потпунију примену социјалистичког начела расподеле према раду, за уклањање остатака најамних односа и најамне психологије, за брже формирање радног човека, као управљача и привредника и за потпунији развој свих његових стваралачких способности.

Искуство је показало да је то пут који обезбеђује даљи развој социјалистичких друштвених односа и најбржи пораст продуктивности рада, производње и животног стандарда. Зато је потребно да се активности на изграђивању основа за даљи развој расподеле, самоуправљања и друштвених односа у радним колективима пружи општа подршка у обезбеђивању материјалних услова и у пружању друштвене помоћи, у политичком и стручном погледу.

Различитим облицима друштвене помоћи треба и даље преносити позитивна искуства и вршити утицај и на она предузећа у којима још није у довољној мери схваћена суштина примене принципа дохотка, значај расподеле према раду и потреба продубљивања и развоја самоуправљања. Наиме, у неким радним колективима пришло се изради нових правилника формалистички, без тежње да се тиме даље унапређују материјални и друштвени односи. У таквим колективима се на лични доходак и даље гледа као на унапред утврђени износ који се формира без чвршће зависности од резултата рада и привређивања. Запажа се и тежња да се обезбеде лични доходи у висини у којој се остварују у другим колективима, без обзира на сопствени ниво продуктивности рада, као и тежња да се неосновано повећавају распони личних доходака. У неким предузећима није јасно утврђена политика расподеле чистог прихода нити су извршене потпуније анализе и сагледане будуће потребе колектива. Услед тога се понекад у утврђеној политици расподеле запостављају фондови који су основ за даљи развој предузећа и побољшање животног услова радника. Ове слабости најчешће се јављају у предузећима у којима радни колектив није активно учествовао у припремама и изради нове политике расподеле.

Поред великог броја колектива у којима су нови облици организације, расподеле и самоуправљања и до сада примењивани, у 1962. години прелази се и у свим осталим радним колективима у привреди и у великом броју колектива у друштвеним службама на примену нових правила и правилника. Имајући у виду да су тиме отворени нови, значајни процеси, које у даљем раду треба развијати и усавршавати, као и значај тих процеса у радним колективима за даљи развој друштвених односа и за остваривање смерница друштвеног плана, Савезна народна скупштина даје следећу

ПРЕПОРУКУ

О РАСПОДЕЛИ ЧИСТОГ ПРИХОДА У РАДНИМ КОЛЕКТИВИМА

1. Доследна примена начела расподеле чистог прихода према раду, начела формирања и расподеле дохотка, као и начела непосредног управљања, представља основу за даљи развој социјалистичких односа у радним колективима, а тиме и за даљи

пораст продуктивности рада и повећање животног стандарда радних људи.

Савезна народна скупштина сматра да је изграђивање унутрашњих односа на тим принципима трајан задатак радних колектива и у привреди и у друштвеним службама, и препоручује да се у свим колективима свестрано сагледа деловање и оправданост примењених облика и остварених односа, и да се на основу тога усклађује и усавршава механизам расподеле, унутрашња организација и управљање.

2. Искуство радних колектива у којима се већ успешно примењују нови облици расподеле чистог прихода указује на то да је неопходно да се у правилницима јасно утврди политика расподеле дохотка односно чистог прихода на средства за личну потрошњу, средства за заједничку потрошњу и средства за даљи развој делатности, као и то да се та политика расподеле доследно спроводи у живот док се не измене услови, а тиме и сами инструменти расподеле у колективу. Исто то се односи и на расподелу личних доходака међу чланове радног колектива.

3. Да би колектив што целисходније и реалније утврђивао и спроводио своју политику расподеле, потребно је да што потпуније сагледа и анализира резултате привређивања и да на основу тога оцењује свој економски положај и односе у расподели.

Радни колектив треба нарочито да упоређује своје услове и резултате привређивања са условима и резултатима постигнутим у ранијим периодима и да укупна средства за личну потрошњу издваја у зависности од постигнутих резултата.

Исто тако, колектив треба да упоређује своје услове и резултате са условима и резултатима привређивања радних колектива исте или сродне делатности. На основу тога колектив треба да сагледа у којој мери је његова политика расподеле у складу са његовим резултатима упоређеним са резултатима које постижу радни колективи те делатности, да би висина личних доходака одговарала сопственим резултатима и да би се издвајала довољна средства за даљи развој, имајући при том у виду и општи развитак у тој делатности.

Ако колектив утврди да односи које је успоставио у расподели чистог прихода не одговарају његовим резултатима и не обезбеђују средства потребна да би се предузеће (или установа) развијало у складу са његовим интересима и са општим развитаком, неопходно је да колектив размотри оправданост своје политике расподеле, и да постепено успостави такве односе којима ће се просечна висина личних доходака ускладити са сопственим резултатима у односу на друге колективе те делатности. Тиме би, нарочито у оним колективима који остварују веће личне дохотке него што би одговарало њиховим резултатима у друштвеним размерама, требало остварити већа улагања у фондове.

4. Препоручује се радним колективима да, приликом расподеле свог дохотка, за личну потрошњу користе она средства која произилазе из резултата рада остварених залагањем колектива, пре свега рационалним привређивањем, јер се на тај начин обезбеђује стабилност личних доходака и систематско повећавање животног стандарда радника. У интересу радних колектива је да онај део дохотка који произилази из тренутних кретања на тржишту, улажу у развој своје делатности.

5. Да би се обезбедили услови за успешно спровођење утврђене политике расподеле, као и потребна стабилност у расподели, и да би расподела била у складу са будућим развојем предузећа односно установе, Савезна народна скупштина сматра да даље изграђивање политике расподеле, као и свака промена у тој политици и одступање од споменутих критеријума у политици расподеле, треба да буду резултат разматрања и одлуке органа управљања

уз непосредно учешће радног колектива, на основу свестраних анализа којима су образложене те промене.

И у даљој расподели нарочито у економским јединицама, неопходно је обезбедити шире и издвојено учешће радника у изграђивању политике, основа и конкретних мерила унутрашње расподеле. Најбољи резултати постигнути су у оним колективима где су радници не само упознати са механизмом расподеле, него је расподела непосредан одраз њихове политике и одлука.

6. Ова препорука у основи се односи и на радне колективе друштвених служби. Међутим, због њихове специфичности посебно се истиче да и радни колективи установа друштвених служби који већ врше или се припремају да пређу на расподелу дохотка треба да полазе од начела расподеле према раду и од начела рационалног пословања и развоја службе. То значи да лични доходи и у тим службама треба да буду одраз резултата њиховог рада на задовољавању друштвених потреба, а да се у исто време издвајају потребна средства за развој службе. Да би се за то створили потребни услови неопходно је да се између установа друштвених служби и корисника њихових услуга што пре и што потпуније успоставе такви материјални односи у којима ће доходак тих установа реално одражавати резултате њиховог рада. Радни колективи друштвених служби не би требало да побољшавање свог материјалног положаја обезбеђују неоснованим повишењем цена својих услуга. Приликом формирања односа у расподели треба водити рачуна о нивоу личног дохотка у осталим установама те делатности, као и у другим друштвеним службама и у привреди.

7. Расподела у колективу је друштвена функција, она је саставни део друштвене расподеле у целини. Вршећи ту расподелу радни колективи не одлучује само о битним питањима пословања и развоја свог предузећа, него и о питањима која задиру у интересе целе заједнице, у њену економску политику, привредни развој и друштвене односе.

Савезна народна скупштина сматра да је зато неопходно обезбедити организовани друштвени утицај на унутрашњу расподелу и пружити радним колективима још конкретнију друштвену помоћ у изграђивању основа и спровођењу у живот политике унутрашње расподеле. То је задатак свих друштвених фактора, нарочито органа и организација у комуни. Већа произвођача више него досада треба да прате и разматрају политику и основне односе у унутрашњој расподели, да оцењују њихову оправданост, да по потреби дају мишљења, примедбе и препоруке и да утичу на отклањање примећених недостатака.

У даљем изграђивању механизма и у решавању конкретних проблема унутрашње расподеле треба настојати да се привредним организацијама и установама друштвених служби пружи и што већа стручна помоћ, нарочито малим организацијама.

Рад на свестраним научном изучавању облика унутрашње расподеле треба усвојити као трајан задатак. Одговарајуће научне установе, заводи и организације треба да раде на темељнијем анализирању појединих метода и решења примењених у пракси, у циљу оцењивања њихове оправданости са економског и са друштвеног гледишта, и да преносе позитивна искуства појединих организација.

8. Пошто је у овој години у неким привредним организацијама и установама друштвених служби дошло до пораста нивоа и распона личних доходака који пораст није био увек у складу са постигнутим резултатима и смерницама утврђеним друштвеним плановима и напном економском политиком, препоручује се да се у тим организацијама, уз најшире учешће радног колектива, свестрано испитају постигнути резултати и остварени ниво и односи личних доходака, оцени реалност и оправ-

даност утврђених или остварених односа и на основу тога изврше одговарајуће исправке.

Изградња и усавршавање облика расподеле према резултатима рада и привређивања у привредним организацијама, уз усавршавање осталих инструменталних привредних система, битан су услов за даљи друштвено-економски развој земље.

Савезна народна скупштина позива радне колективе да своју политику унутрашње расподеле изграђују и спроводе у складу са овом препоруком, придржавајући се принципа постављених законима и прописима, као и усвојених општих друштвених норми. Савезна народна скупштина позива и све друштвене органе и организације да појачаном активношћу помогну радним колективима у остваривању овог задатка.

Савезна народна скупштина

СНС(А) 120

29. децембра 1961. године
Београд

Председник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Председник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Председник

Савезног већа,

Др Младен Ивковић, с. р.

788.

На основу чл. 95. Пословника Савезног већа и чл. 92. Пословника Већа произвођача Савезне народне скупштине Одбор за социјалну политику и народно здравље Савезног већа и Одбор за питања рада и социјалног осигурања Већа произвођача, на својој заједничкој седници од 26. децембра 1961. године, донели су

ПРЕПОРУКУ

О ДАЉЕМ РАЗВОЈУ ДЕЧЈЕ ЗАШТИТЕ У КОМУНИ

Темпо развоја наше привреде и промене које настају у друштвеним кретањима изражавају се и у интензивном мењању структуре нашег становништва и начина живота породице. То поставља и одређене захтеве за непосреднији друштвени утицај на заштиту и васпитање деце.

Развој комуналног система и самоуправе грађана, а посебно оснивање стамбених заједница, имали су непосредан утицај на развој децје заштите. Утицајем грађана учени су многи актуелни проблеми и могућности за њихово решавање. Развила се иницијатива друштвенополитичких фактора у комуни за развијање разноврсних облика заштите и васпитавања деце и уложена су знатна материјална средства.

Брига за децу без родитеља, за децу о којој породица не може да се у пуној мери стара, за школовање и смештај инвалидне и дефектне деце, а посебно брига за децу запостављених родитеља, све више постаје саставни део напора комуне да побољша услове живота радних људи и ојача друштвено-васпитни утицај на младу генерацију.

У многим комунама сагледави су задаци комплексне заштите и васпитавања деце, али због некоординираног рада самоуправних органа и друштвенополитичких организација, као и због недовољно трајне оријентације у решавању ових проблема, многе корисне иницијативе остале су без подршке и материјалне помоћи. Због тога постигнути резултати не одговарају садашњим материјалним

могућностима појединих комуна и знатно заостају за све већим потребама.

Перспективни развој наше привреде истиче потребу и пружа још веће могућности за запошљавање нове радне снаге, а посебно жена. То уноси неизбежне промене у животу породице и намеће друштвеној заједници нове проблеме у вези са подизањем и васпитавањем деце. Због тога је оправдано да се данас као нужно поставља развијање свестране бриге за заштиту и васпитавање деце и омладине путем најразноврснијих облика њиховог окупљања, масовног збрињавања деце кад су им родитељи на послу, предузимања превентивних мера и посебно друштвене интервенције тамо где је то потребно.

Даљи развој комуналног система, широке могућности самоуправних органа у привреди и другим подручјима друштвеног живота, повећање продуктивности рада и материјалне основе на којој самоуправни органи развијају своје делатности — нарочито примена система расподеле дохотка и учешће непосредних произвођача у стварању средстава комуна на принципу места пребивалишта — све ће то створити још шире могућности да грађани сами одлучују при решавању својих животних проблема, па и о питањима даљег развијања и унапређивања система заштите деце.

Полазећи од свега напред изнетог, Одбор за социјалну политику и народно здравље Савезног већа и Одбор за питања рада и социјалног осигурања Већа произвођача

ПРЕПОРУЧУЈУ

народним одборима, привредним организацијама, стамбеним заједницама и осталим друштвеним факторима у комуни, да, у складу са својим економским могућностима, подрже започете друштвене иницијативе и омогуће даље развијање свих облика дечје заштите и да при томе имају у виду следеће:

1. Израда јединственог акционог програма развоја дечје заштите и координирано деловање свих самоуправних органа и друштвених организација допринеће комплекснијем сагледавању проблема дечје заштите у комуни и решавању најактуелнијих задатака.

Ови програми треба да проистичу из реално сагледаних потреба и планова стамбених заједница, привредних организација, масовних друштвених организација, организација народне технике, физкултурних, културно-просветних и других организација, као и из предлога социјалних, просветних и здравствених служби. Материјална средства за њихово остварење могу се обезбедити удруживањем средстава народних одбора, привредних организација, установа јавних служби, посебних фондова (социјалног осигурања, стамбених, школских) и грађана. На тај начин могуће је проширити сталне изворе финансирања, стварати и јачати фондове за дечју заштиту у комуни.

За остварење овако одређених конкретних програма дечје заштите у комуни, односно стамбених заједница, могу се ангажовати сви друштвено-политички фактори, проширити непосредан и сталан утицај грађана и мобилисати знатно већа материјална средства. Сваки радни колектив у оваквом програму наћи ће свој интерес и дати већи део средстава за овај вид друштвеног стандарда.

Програми развоја дечје заштите треба да нађу своје место и у урбанистичком и просторном планирању развоја комуне. Слободан простор за боравак, игру и бављење спортом деце треба да чини саставни део урбанистичких планова насеља.

Да би се постигло рационално трошење обезбеђених средстава за дечју заштиту, комуне могу прићи оснивању јединствених наменских фондова, као и оснивању координационих тела који би заје-

днички деловали у раду на даљем развијању установа и других облика за збрињавање деце.

2. Досадашња искуства показују да стамбене заједнице пружају вишеструке могућности за оснивање и развијање најразноврснијих облика заштите и васпитавања деце: клубова, радионица, библиотека, игралишта, заједничких дворишта, просторија за дневни боравак, летовалишта и других видова окупљања деце. У стамбеној заједници постоје најбоље могућности за изналажење решења која одговарају потребама и могућностима родитеља, за широку иницијативу грађана и координирању акција многобројних друштвених фактора. Сви ови облици, на чијем организовању раде стамбене заједнице, могу се повезати у један јединствени систем збрињавања и васпитавања деце. Ово ће омогућити да се најрационалније искористе постојеће установе и стручни кадрови, да се мобилишу добровољни радници, да би се, уз одговарајући допринос родитеља, сваком детету пружили, према потребама породице и узрасту деце, било потребан дневни боравак, било исхрана или одговарајући облик васпитног рада.

Напори стамбених заједница треба да добију материјалну и стручну помоћ од народних одбора, радних колектива и одговарајућих установа јавних служби. Тиме би се убрзало оснивање економичнијих установа и напустила пракса стварања скупих установа, које данас не одговарају потребама и могућностима родитеља а ангажују материјална средства комуна за издржавање малог броја деце.

3. У својим настојањима да подигну продуктивност рада и побољшају услове живота радника, привредне организације неизбежно се суочавају са проблемима збрињавања деце док су им родитељи на послу. Одвајањем далеко већих материјалних средстава из фондова заједничке потрошње привредних организација, односно сврсисходнијим расподелом дохотка свуда где се он формира, може се најприкладније решити збрињавање деце запошљених родитеља и развити мрежа дечјих установа у стамбеним и месним заједницама.

4. Трајну и потпуну заштиту деце без породице и све деце којој породица из било ког разлога не може да пружи неопходну негу и васпитање, треба да организују народни одбори преко социјалних служби (центри за социјални рад), ослањајући се на стамбене и месне заједнице и друштвене организације. При томе треба користити све постојеће облике збрињавања ове деце — дечји домови, смештај деце у породице, појачан надзор, материјална помоћ дефицијентним породицама, смештај у установе за дневни боравак, обезбеђење запошљења и школовања итд.

Образовање и оспособљавање инвалидне и дефанктне деце треба да добије одговарајуће место, а аналогно томе и одговарајућа материјална средства у оквиру општих напора за образовање и васпитавање деце. Прихватање све ове деце од друштвених, омладинских и пионирских организација треба да допринесе њиховом пуном укључењу у друштвени живот заједнице. Решавање ових проблема може се постићи и удруженим напорима комуна.

5. Социјалне, просветне и здравствене службе у комуни треба да помогну при изналажењу најприкладнијих решења ових проблема дечје заштите које истичу стамбене и месне заједнице. Оне треба да постану иницијатори и да указују стручну помоћ и при развијању широког превентивног рада са децом, нарочито на сузбијању деликвенције и васпитне запуштености. Стручне службе треба исто тако да раде на подизању стручног нивоа својих кадрова који су непосредно укључени у рад са децом, да би они свој рад прилагодили савременим

достигнућима и конкретним облицима заштите и васпитавања који се у нашој пракси развијају.

Координираним радом свих фактора народних одбора могу, својим средствима, средствима привредних организација, јавних служби и грађана, осигурати јачу материјалну базу акционим програмима стамбених и месних заједница за заштиту и васпитавање деце.

Зато Одбор за социјалну политику и народно здравље Савезног већа и Одбор за питања рада и социјалног осигурања Већа произвођача препоручују свим народним одборима, радним колективима и установама јавних служби да при доношењу друштвених планова стално разматрају потребе и могућности ефикасније употребе расположивих средстава и стварање фондова за комплексно решавање проблема заштите и васпитавања деце.

Бр. 06/5 — 1406/1

26. децембра 1961. године
Београд

Савезна народна скупштина

Председник Одбора за питања рада и социјалног осигурања, Марија Јагодић-Манић, с. р.	Председник Одбора за социјалну политику и народно здравље, Вера Ацева, с. р.
---	--

789.

Савезна народна скупштина на свом заседању од 28. децембра 1961. године донела је Закон о изменама и допунама Закона о јавним службеницима на основу кога треба да се повећа плата службеника државних органа и установа у области просвете и културе, као и неких других установа и организација на чије се службенике примењује тај закон. Упоредо са овим, донете се и одговарајући прописи о повећању плате техничког особља (радника) запосљеног у истим органима, установама и организацијама.

Пошто ће се на основу тих прописа друкчије него досада вршити повећање плате у 1962. години, Савезно извршно веће даје одговарајућим органима, установама и организацијама

ПРЕПОРУКУ

О СПРОВОЂЕЊУ ЗАКОНСКИХ ОДРЕДАБА О ПОВЕЋАЊУ ПЛАТЕ СЛУЖБЕНИЦИМА У ДРЖАВНОЈ УПРАВИ И ПРОСВЕТИ

I

За разлику од ранијих година, кад је плата годећавана углавном линеарно, по јединственим прописима, сад се решавање тог питања преноси на политичкотериторијалне јединице. Повећање ће се вршити путем положајне плате (за техничко особље — путем посебног додатка), у оквиру средстава утврђених у буџету сваке политичкотериторијалне јединице, и оно у појединим народним републикама не може осим у изузетним случајевима — за потребе школства, премаћити висину од 15% у односу на личне расходе у 1961. години.

У вези с тим, напомиње се да је висина средстава до којих се плата може повећати утврђена већим делом према кретању трошкова живота, који се одражавају подједнако на све службенике. Из тих разлога Савезно извршно веће препоручује свим политичкотериторијалним јединицама да предвиђена средства користе тако да сразмерно веће повећање добију службеници са мањом платом.

Осим тога, средства предвиђена за повећање плате треба користити и за нужне исправке и усклађивање висине плате службеника на појединим радним местима, како у једној служби (органи управе народног одбора), тако и у разним службама у једној комуни (управа, просвета, органи правосуђа и др.).

Рад на спровођењу ових прописа треба да се изврши у тесној сарадњи са одговарајућим органима синдиката службеника.

II

Доношењем Основног закона о финансирању школства омогућено је школама и другим установама за образовање и васпитање да, на основу својих правилника, врше расподелу средстава намењених за личне дохотке, независно од одредаба Закона о јавним службеницима. Ова могућност покренула је велики број школа да почну са припремама за доношење правилника, али само је мањи број од њих стварно до сада користио ова овлашћења.

Да би се овај процес у наредном периоду убрзао и да би се у рад на расподелу средстава за личне расходе што више укључили и школски колективи, препоручује се свим политичкотериторијалним јединицама да сва средства за личне расходе, укључујући ту и повећање тих средстава које се предвиђа Законом о изменама и допунама Закона о јавним службеницима, дају школама у глобалним износима и да њима препусте расподелу тих средстава. На тај начин пружиће се могућност да школе које су већ прешле или ће ускоро прећи на расподелу личних дохода користе ова средства на основу својих правилника.

Оне школе у којима ће се привремено још на грађивати на начин из Закона о јавним службеницима, расподелу ових средстава вршиће такође самостално, на основу овлашћења које треба дати органима управљања да могу сами одређивати положајне плате наставницима и осталим сарадницима у својим школама.

Р. п. бр. 330

26. децембра 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Вељко Зековић, с. р.	Потпредседник, Мијалко Тодоровић, с. р.
-----------------------------------	--

790.

На основу члана 355. став 4. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу, Секретаријат Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ПРИПРАВНИЧКОМ СТАЖУ И О СТРУЧНИМ ИСПИТИМА СЛУЖБЕНИКА У ВЕТЕРИНАРСКОЈ СТРУЦИ

Члан 1.

У Правилнику о приправничком стажу и о стручним испитима службеника у ветеринарској струци („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/59 и 29/59) у члану 24. став 2. мења се и гласи:

„Одобрење из става 1. овог члана даје орган управе народне републике надлежан за послове ветеринарства.“

Члан 2.

У члану 25. речи: „Савезној управи за послове ветеринарства“ замењују се речима: „органу управе народне републике надлежном за послове ветеринарства“.

Члан 3.

У члану 26. став 1. мења се и гласи:

„Посебни испит за признање стручне спреме за звање друге врсте полаже се пред испитном комисијом која се образује при органу управе народне републике надлежном за послове ветеринарства.“

После става 1. додају се два нова става, који гласе:

„Испитна комисија за признање стручне спреме за звање друге врсте састоји се од председника и четири члана, који су истовремено и испитивачи.

Решењем о именовану чланова комисије одређује се исти толики број заменика и записничар. Тим решењем одређује се и које градиво ће испитивати који члан комисије.“

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Члан 4.

Члан 27. мења се и гласи:

„Посебни испит за признање стручне спреме за звање друге врсте састоји се из писменог рада, његове усмене одбране и усменог дела испита.

Писмени рад састоји се из самосталне обраде једне или више тема из области ветеринарске службе.“

Члан 5.

Члан 28. мења се и гласи:

„Ако кандидат не покаже задовољавајући успех приликом израде писменог рада, не може му се допустити полагање усменог дела испита и сматра се да испит није положио.“

Члан 6.

Члан 29. мења се и гласи:

„Испитна комисија одређује тему за израду писменог рада, али она може прихватити и тему коју предложи кандидат. Истовремено, испитна комисија одређује потребно време за израду писменог рада и рок до кога ће кандидат писмени рад израдити и предати комисији. Рок за израду писменог рада не може бити дужи од четири месеца.“

Члан 7.

Члан 31. мења се и гласи:

„Градиво за програм усменог дела посебног испита за признање стручне спреме за звање друге врсте обухвата:

- 1) сточне заразне болести које се обавезно пријављују и узгојне болести;
- 2) инвазионе болести од нарочитог економског значаја;
- 3) хигијену намирница животињског порекла;
- 4) сточарску производњу;
- 5) прописе из области ветеринарства.

Програм усменог дела посебног испита за признање стручне спреме за звање друге врсте доноси Савезна управа за послове ветеринарства према градиву из става 1. овог члана и издаје га као своје службено издање.“

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 06-2039/1

25. децембра 1961. године

Београд

Секретар
за пољопривреду и шумарство,
Славко Комар, с. р.

791.

На основу члана 22. став 2. Закона о предузећима за аеродромске услуге („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/61), Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе издаје

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ВРЕМЕНА ПРЕКО КОЈЕГА СЕ ПЛАЋА НАКНАДА ЗА ЗАДРЖАВАЊЕ ВАЗДУХОПЛОВА НА ВАЗДУХОПЛОВНОМ ПРИСТАНИШТУ

1. Предузећа за аеродромске услуге могу, у смислу члана 20. тачка 2. Закона о предузећима за аеродромске услуге, накнаду за боравак ваздухоплова на ваздухопловном пристаништу одређивати само ако се ваздухоплов на ваздухопловном пристаништу задржава дуже од 4 часа.

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Бр. 2002

28. новембра 1961. године

Београд

Секретар
за саобраћај и везе,
Марин Цетинић, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 43. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57) у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ГЕНЕРАЛНОГ ФИНАНСИЈСКОГ ИНСПЕКТОРА СЛУЖБЕ ДРУШТВЕНОГ КЊИГОВОДСТВА

Разрешава се дужности генералног финансијског инспектора Службе друштвеног књиговодства Тоша Тишима, због одласка на другу дужност.

Б.бр. 71

28. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 86. Закона о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/61) у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ОСИГУРАЊА

Поставља се за генералног директора Југословенске заједнице осигурања Јован Божовић, генерални директор досадашњег Државног осигуравајућег завода.

Б.бр. 72

28. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 53. од 23. децембра 1961. године објављује:

Уредбу о престанку са радом Дирекције путева Народне Републике Србије;

Уредбу о оснивању Заједнице осигурања за територију Народне Републике Србије;

Одлуку о бројном саставу прве скупштине Заједнице осигурања за територију Народне Републике Србије;

Решење о допуни Решења о одређивању предузећа за које ће код избора односно постављења директора чланове комисије именовати надлежни републички орган управе;

Решење о разрешењу и именовању чланова Савета Радио Приштине;

Решење о разрешењу и именовању чланова Савета Института за водопривреду „Јарослав Черни“;

Решење о именовању председника и чланова Управног одбора Републичког позајмног фонда студената;

Решење о разрешењу и избору нових чланова факултетских савета Универзитета у Београду.

НАРОДНЕ НОВИНЕ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службени лист Народне Републике Хрватске у броју 50. од 20. децембра 1961. године објављују:

Одлуку о оснивању Центра за рехабилитацију слуха и говора;

Одлуку о Радио-телевизији Загреб;

Одлуку о оквирима за утврђивање положајних плата службеника у звањима сарадника научних установа које оснивају републички органи, а у којима по посебним прописима могу постојати ова звања;

Одлуку о допунама Одлуке о установљењу додатка за асистенте одређене специјалности на факултетима Свеучилишта и на Високој техничкој школи за погонске инжењере у Загребу;

Одлуку о изменама и допунама Одлуке о финансирању социјалних установа на подручју НР Хрватске;

Позив за подношење пореских пријава за 1962. годину пореских обвезника којима се основица утврђује унапред („паушалисти“);

Исправку Одлуке о спровођењу одредаба о оснивању предузећа за друмове.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 31. од 14. децембра 1961. године објављује:

Уредбу о укидању Управе за друмове НРС;

Одлуку о оснивању Заједнице предузећа за друмове НРС;

Одлуку о оснивању фонда за друмове НРС;

Одлуку о дажбинама за друмска запрежна возила;

Одлуку о овлашћењу Секретаријата Извршног већа за саобраћај за издавање ближних прописа по члану 57. Закона о предузећима за друмове;

Одлуку о додељивању новогодишње награде службеницима и радницима републичких државних органа и установа;

Одлуку о допуни Одлуке о саставу и начину избора чланова Савета НРС за стручно образовање;

Одлуку о одређивању рока за избор чланова у скупштине осигуравајућих завода;

Одлуку о одређивању броја чланова скупштине Заједнице осигурања за НР Словенију;

Решење о Институту за туберкулозу на Голнику;

Решење о реорганизацији Болнице за коштану туберкулозу и туберкулозу зглобова у Валдотри;

Решење о потврди Статута Универзитета у Љубљани;

Решење о потврди статутарног решења о оснивању Института за географију;

Решење о потврди статутарног решења о оснивању Института за економику, статистику и демографију;

Решење о потврди статутарног решења о одређивању органа, установа и организација које именују чланове у факултетски савет;

Решење о допуни Решења о саставу Савета НРС за стручно образовање;

Решење о именовању главног урбанистичког инспектора у Урбанистичком инспекторату НРС;

Решење о именовању директора Заједнице предузећа за друмове НРС;

Одлуку о избору чланова у универзитетски савет Универзитета у Љубљани;

Решење о именовању чланова Савета Завода за испитивање материјала и конструкција;

Решење о именовању чланова Савета Економског института НРС;

Решење о именовању чланова Савета Института за геодезију и фотограметрију;

Наредбу о престанку важности Наредбе о проширењу дужности пријаве сталног боравка и о уређењу евиденције привремено пријављених особа у Народној Републици Словенији;

Наредбу о преносу машина, оруђа за одржавање друмова и других радних припрема, као и уређаја, постројења, пословних и других објеката друмске службе потребних за друмове.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

„Службен весник Народне Републике Македоније“ у броју 39. од 9. децембра 1961. године објављује:

Правилник о регистрацији и евиденцији библиотека;

Правилник о регистрацији музејских установа.

САДРЖАЈ:

Страна

752. Указ о проглашењу Савезног друштвеног плана за 1962. годину — — — — —	1033
Савезни друштвени план за 1962. годину	1033
753. Указ о проглашењу Закона о изменама Закона о Савезном буџету за 1961. годину	1050
Закон о изменама Закона о Савезном буџету за 1961. годину — — — — —	1051
754. Указ о проглашењу Закона о Савезном буџету за 1962. годину — — — — —	1051
Закон о Савезном буџету за 1962. годину	1051
755. Указ о проглашењу Закона о гробљима бораца — — — — —	1054
Закон о гробљима бораца — — — — —	1054
756. Указ о проглашењу Закона о доприносу за ванредне приходе привредних организација за 1962. годину — — — — —	1055

	Страна		Страна
Закон о доприносу на ванредне приходе привредних организација за 1962. годину	1055	771. Указ о проглашењу Закона о изменама Основног закона о заштити биља од болести и штеточина	1063
757. Указ о проглашењу Закона о измени Закона о јавном тужиоштву	1055	Закон о изменама Основног закона о заштити биља од болести и штеточина	1063
Закон о измени Закона о јавном тужиоштву	1056	772. Указ о проглашењу Закона о изменама Основног закона о заштити стоке од сточних зараза	1063
758. Указ о проглашењу Закона о измени Закона о судовима	1056	Закон о изменама Основног закона о заштити стоке од сточних зараза	1063
Закон о измени Закона о судовима	1056	773. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о промету семенске робе	1063
759. Указ о проглашењу Закона о измени Закона о привредним судовима	1056	Закон о изменама и допунама Закона о промету семенске робе	1064
Закон о измени Закона о привредним судовима	1056	774. Одлука о потврди уредаба Савезног извршног већа	1064
760. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку	1056	775. Одлука о начину финансирања инвестиција које представљају производну резерву Државног секретаријата за послове народне одбране у одређеним привредним организацијама	1064
Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку	1057	776. Одлука о додељивању средстава из привредних резерви федерације	1065
761. Указ о проглашењу Закона о изменама Закона о ратним војним инвалидима	1057	777. Одлука о овлашћењу одређених савезних органа да утврде номенклатуру привредних и непривредних делатности	1065
Закон о изменама Закона о ратним војним инвалидима	1057	778. Одлука о одређивању средстава којима ће федерација помагати изградњу и опремање одређених универзитетских објеката од 1961. до 1965. године	1065
762. Указ о проглашењу Закона о изменама Закона о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби	1057	779. Одлука о средствима за давање накнаде саобраћајним привредним организацијама за повластике у пугничком саобраћају у 1962. години	1066
Закон о изменама Закона о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби	1057	780. Одлука о додељивању средстава из привредних резерви федерације за исплату регреса у области робног промета	1066
763. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о јавним службеницима	1058	781. Одлука о давању сагласности на финансијски план Савезног друштвеног фонда за школство за 1961. годину	1067
Закон о изменама и допунама Закона о јавним службеницима	1058	782. Одлука о увођењу посебног додатка на пензије у 1962. години	1067
764. Указ о проглашењу Закона о измени и допуни Закона о доприносу друштвеним инвестиционим фондovima	1059	783. Одлука о уступању заштитним радионицама за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида Савеза глувих Југославије доприноса буџетима из личног дохотка	1068
Закон о измени и допуни Закона о доприносу друштвеним инвестиционим фондovima	1059	784. Одлука о изменама и допунама Одлуке о каматним стопама на фондове у привреди	1068
765. Указ о проглашењу Закона о допунама Закона о установљењу обавезних резерви фондова	1059	785. Одлука о изменама и допунама Одлуке о стопама доприноса из дохотка привредних организација	1069
Закон о допунама Закона о установљењу обавезних резерви фондова	1060	786. Одлука о изменама и допунама Одлуке о стопама доприноса за социјално осигурање	1069
766. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника	1060	787. Препорука о расподели чистог прихода у радним колективима	1069
Закон о изменама и допунама Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника	1060	788. Препорука о даљем развоју дечје заштите у комуни	1071
767. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о буџетима и финансирању самосталних установа	1061	789. Препорука о спровођењу законских одредаба о порцању плате службеницима у државној управи и просвети	1073
Закон о изменама и допунама Закона о буџетима и финансирању самосталних установа	1061	790. Правилник о изменама и допунама Правилника о припремничком стажу и о стручним испитима службеника у ветеринарској струци	1073
768. Указ о проглашењу Закона о изменама Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизног закона)	1061	791. Наредба о одређивању времена преко којег се плаћа накнада за задржавање ваздухоплова на ваздухопловном пристаништу	1074
Закон о изменама Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизног закона)	1061		
769. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о доприносу за стамбену изградњу	1062		
Закон о изменама и допунама Закона о доприносу за стамбену изградњу	1062		
770. Указ о проглашењу Закона о изменама Основног закона о здравственом надзору над животним намирницама	1062		
Закон о изменама Основног закона о здравственом надзору над животним намирницама	1062		